

Boldogházi ÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023
falujjsag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2011. DECEMBER

12. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

250 FT

Polgármesteri tájékoztató

Tisztelt Boldogházi Lakosok!

A naptári év végéhez közeledve az alábbi rövid összefoglalót készítettem az év eseményeiről.

Az önkormányzatok működési helyzetéről sokszor már-már közhelyként hangzik el, hogy mennyire nehéz helyzetben vannak. Talán ez az oka, hogy nagyon várjuk a jelenlegi önkormányzati rendszer átalakítását, pontosabban a feladatok átgondolását és annak szükség szerinti finanszírozását. Esetünkben az állami támogatások és az adóbevételek gyakorlatilag a kötelező feladatok ellátását sem fedezik. A 2010 év második fele rendkívül csapadékos volt, ennek hatásai még az idei évre is jelentősen átnyúltak. A tavaszi hónapok folyamatosan a belvízmentesítés feladataival teltek el. Azt, hogy mennyire volt rendkívüli a kialakult helyzet, jól példázza, hogy az elmondások alapján településünkön emberemlékezet óta nem volt ilyen magas talajvíz-állás, nem keletkezett ennyi belvizes probléma. A településen több alkalommal I. fokú ár és belvízvédelmi készültséget kellett elrendelni és olyan lépéseket megtenni, amikre évtizedek óta nem került sor. A védekezés során az önkormányzat nagyon sok segítséget kapott a civil szervezetektől (Tűzoltó és Polgárőr Egyesület), nélkülük nem sikerült volna így megoldani a problémát. Ehhez hozzá kell tenni, hogy sajnos a települések a bajban eléggé magukra maradva kell, hogy védekezzenek, általában külső segítséget csak komoly dologi vagy életet veszélyeztető esemény bekövetkezése vagy lehetősége esetén kapnak. A problémát kiélezte az a helyzet is, hogy az elmúlt évtizedekben nem kaptak az önkormányzatok ilyen irányú fejlesztésekhez támogatást, a meglévő, illetve sokszor meg sem lévő infrastruktúra pedig nem volt képes a védekezésre. Mivel településünk egyik felén a belvízelvezetésre alkalmas csatornák gyakorlatilag eladásra kerültek a telkek kialakításával, azok magántulajdonba kerültek. Sajnos szomorúan kellett tapasztalnunk, hogy míg sokan ingyen, önzetlenül dolgoztak a víz levezetésével más partján is, addig voltak olyanok, akik önzően léptek fel, a szomszéd háza akár össze is dőlhet. Többen voltak olyanok, akik naponta megkerestek, hogy vezessük le a vizet a telkéről, de amikor odaértünk és továbbmentünk, hogy a következő telektől is levezessük, akkor felháborodva fenyegetőztek. Sajnos ez a hozzáállás nagyon megnehezítette a dolgunkat. Be kell látni mindenkinek, hogy az ilyen jellegű feladatot nem lehet telkenként kezelni, nem vezet eredményre.

Azért írom le ezeket ilyen részletesen, mert folyamatban van a

település csatornahálózatának a felújítás előkészítése, de ezt megelőzően szükséges sok helyen a tulajdonviszonyokat illetve használati jogokat rendezni. Egy ilyen vonalas létesítményt pedig nem lehet szakaszokra bontani és külön-külön működtetni, a víznek el kell jutni az elejétől a végéig. Ennek megvalósításához a jövőben is kérem a lakosság pozitív, segítő együttműködését!

Ebben az évben komoly előrelépés történt a településünket érintő 2 nagy beruházás megvalósítására. Az egyik a hulladékkezelést érintően 31 településnek megnyert pályázat a Regio-Kom Társulás részére. Ez a felhagyott szeméttelpek rekultivációját tartalmazza összesen 2,7 milliárd Ft értékben. Ezen célunkat mintegy 10 éve szeretnénk közösen megvalósítani, így nagy öröm, hogy erre rövidesen sor kerülhet. Jelenleg a kivitelezés előkészítése, közbeszerzési eljárás van folyamatban. A másik az ivóvízminőség-javító program, melyben 8 járszági település vesz részt. Ennek keretében egy kötelezően előírt feladatot tudunk megvalósítani, jó esetben akár önkormányzati önerő nélkül, hiszen arra is külön pályázatot adtunk be a Belügyminisztériumhoz. A 8 településen ez mintegy 1,6 milliárd forintos beruházás lesz.

Kiemelt jelentőségűnek tartom még ebből az évből két pályázati támogatásunkat. Az egyik a működéshez elnyert 11 millió Ft. Sokszor írtam már ennek jelentőségéről, de nem lehet eléggé hangsúlyozni, mekkora probléma valójában az önkormányzat alul-finanszírozottsága. E mellett is szükség van likvid hitel igénybevételére átmeneti jelleggel. Az önkormányzati rendszer átalakítását napjainkban is tárgyalja a parlament, a benyújtott tervezet és módosító javaslatok alapján nem tudni, hogyan érint majd bennünket. Ugyanez elmondható a nevelési koncepció tárgyalásáról is, létezik nagyon rossz és nagyon jó forgatókönyv is... a részleteket pedig valószínűleg csak a következő hónapokban ismerhetjük majd meg. Az oktatáshoz kapcsolódik másik említett pályázatunk, melynek keretében az iskola épületén nyílászáró cseréket tudtunk végrehajtani. Mivel az oktatási társulásunk költségvetése a tervezettől jobban alakult, Tápiógyörgye csatlakozása is plusz bevételeket jelent, gyakorlatilag a felújításhoz szükséges önerőt, 2,5 millió Ft-ot sikerült így kigazdálkodni. Hatása pedig már napjainkban is érezhető.

Szűcs Lajos
polgármester

Kedves Boldogháziak!

Településünkön az elmúlt időszakban többször is bebizonyosodott, mennyire nagy szükség van az összefogásra. Egy falu lakóinak társadalmi szerepvállalása ebben különbözik egy „lakópark”-tól. Ne egymás mellett éljünk, hanem együtt, a jövőben is! Sorsdöntő szempontja lehet még ez az ilyen kis településeknek, és a megvalósítás csak rajtunk múlik, Mindannyiunkon!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok Önöknek békés, boldog karácsonyt és boldog új évet!

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

- A Képviselő-testület elfogadta az Önkormányzat 2011. évi I-IX. havi gazdálkodásáról készült beszámolót.
- Elfogadásra került a 2012. évi költségvetést megalapozó ár-és díjtételekről szóló önkormányzati rendelet, amely 2012. január 1. napján lép hatályba.

A rendelet az alábbi ár-és díjtételeket módosította:

- A lakossági hulladékszállítási és ártalmatlanítási díj 110 literes gyűjtőedény esetén, heti egyszeri szállítással nettó 12.960,-Ft/év, **bruttó 16.460,-Ft/év.** (A Regio-Kom Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás döntött a díjtétel megemeléséről.)
- A közműves ivóvíz ellátás díja nettó 200,-Ft/m³, azaz **bruttó 254,-Ft/m³.**
- Az önkormányzat tulajdonában lévő lakások bérleti díja összkomfortos lakás esetén 230,-Ft/m²/hó, komfortos

lakás esetén pedig 200,-Ft/m²/hó.

- Az önkormányzat tulajdonában lévő Szolgáltató Ház helyiségének egy napi bérleti díja 1000,-Ft+rezsiköltségek.
- A Strandfürdőben a 2012. évi szezonban úszóbérletet is lehet majd váltani: 10 alkalmas bruttó 3000,-Ft, 5 alkalmas bruttó 1500,-Ft. Az úszóbérlettel rendelkezők a Strandfürdőt nyitvatartási időszakban, 08.00 órától 10.00 óráig vehetik igénybe.
- A Képviselő-testület tárgyalta az eb rendészeti hozzájárulás („ebadó”) bevezetésének a lehetőségéről, de úgy döntött, hogy a településen egyelőre nem kell ebadó fizetniük az eb tulajdonosoknak.
- Az Iskolakonyhán **2011. január 1. napjától fizetendő térítési díjakat** az alábbi táblázat tartalmazza:

ÁLTALÁNOS ISKOLA

Megnevezés	Nyersanyag érték	Nettó ár	Bruttó ár
Tízórai	65	70	89
Ebéd	195	248	315
Uzsonna	40	41	52
Összesen:	300	359	456

ÓVODA

Jövedelem 1 főre	Nettó ár	Bruttó ár
0,-Ft - 28.500,-Ft	305	387
28.501,-Ft-36.900,-Ft	363	461
36.901,-Ft- 45.300,-Ft	421	535
45.301,-Ft-től	462	587

SZOCIÁLIS ÉTKEZTETÉS

Megnevezés	Nyersanyag érték	Nettó ár	Bruttó ár
Ebéd	280	462	587

VENDEGÉTKEZTETÉS

Megnevezés	Nyersanyag érték	Nettó ár	Bruttó ár
Ebéd	280	462	587

Az **ételmaradék** a mindenkori vendégétkezés értékének 20 %-a.

Elfogadásra került az Önkormányzat 2012. évi költségvetési koncepciója, amelynek a főbb irányelvei az alábbiak:

- a költségvetési egyensúly és a stabilitás megtartása
- a folyamatos feladatellátás finanszírozásának a biztosítása
- az intézmények biztonságos működtetése
- a kintlévőségek behajtására kiemelt figyelem

- fordítása
- takarékos és ésszerű gazdálkodás
- részvétel a megújuló közfoglalkoztatásban, csökkentve ezzel a helyi munkanélküliséget

- A Képviselő-testület felkérte Jászsáosszentgyörgy Község Önkormányzatának Képviselő-testületét, hogy együtt kezdeményezzenek tárgyalásokat a katolikus egyházzal azzal kapcsolatban, hogy a két település általános iskolái a jövőben a katolikus egyház fenntartásába kerüljenek.

- A Polgárőr Egyesület az idén is megrendezi a Szilveszteri Bált, amely megtartásához a testület díjmentesen biztosítja a tornacsarnokot.

- A Mentőszolgálat téli gumiköpenyeinek beszerzését a testület 10.000,-Ft összeggel támogatja.

A Képviselő-testület elbírálta a 2011. november 14. napjáig, a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíj-pályázat 2012. évi pályázati fordulójára beérkezett pályázatokot. A rendelkezésre álló határidőben 12 db „A” típusú és 5 db „B” típusú pályázat érkezett.

Az ösztöndíj elbírálása kizárólag rászorultság alapján, a pályázó tanulmányi eredményeitől függetlenül történik. A települési önkormányzat a pályázót minimum 1000,- Ft. havi támogatásban részesíti, vagy a pályázó támogatási igényét elutasítja.

A települési önkormányzat a megítélt havi összeget a pályázati forduló teljes tartamára garantálni köteles, annak módosítására nem jogosult.

Az önkormányzat köteles nyilvánosságra hozni a Bursa Hungarica ösztöndíjrendszer keretében nyújtott támogatások összesítő adatait „A” és „B” típusú pályázatokra lebontva. Köteles közzé tenni a pályázók és támogatottak számát, valamint az összes megítélt támogatást. A tájékoztatót úgy kell elkészíteni, hogy az **ne legyen alkalmas a támogatásban részesítettek, illetve a pályázók személyének azonosítására.**

A Képviselő-testület a döntéshez az alábbi kategóriákat állította fel, az egy főre jutó jövedelem alapján:

a javasolt összeg:

0-25.000,-Ft/hó között van,	3.500,-Ft/hó	3 fő
25.001-40.000,-Ft/hó	2.900,-Ft/hó	4 fő
40.001-55.000,-Ft/hó	2.200,-Ft/hó	6 fő
55.001-68.000,-Ft/hó	1.200,-Ft/hó	3 fő

Jövedelemtől függetlenül árva személy: 4.500,-Ft/hó 1 fő

	„A” típusú pályázat	„B” típusú pályázat
Pályázók száma	12	5
Támogatottak száma	12	5
Összes megítélt támogatás/év	301.000,-Ft/10 hónap	66.500,-Ft/5 hónap
Támogatás átlagos mértéke	2508,-Ft/fő/hó	2660,-Ft/fő/hó

2 olyan tanuló van, aki az előző években „B” típusú pályázat alapján részesült támogatásban, így a számukra újabb megítélés nélkül biztosítja a támogatást az Önkor-

mányzat, ugyanis a „B” típusú pályázat által megítélt összeget 3 éven keresztül kell biztosítani az Önkormányzatnak.

dr Fehérváry Mária
jegyző

Startmunka-mintaprogram

Jászboldogháza a Jászberényi Kistérség településeként részt vehet 2012-ben a Belügyminisztérium által meghirdetett Startmunka-mintaprogramban. Ennek bonyolítása a Jászberényi Munkaügyi Központon keresztül történik. Az elmúlt hetekben egyeztetéseket végeztünk az ügyben, melynek során az alábbi programokat valósíthatjuk meg:

1. Belvíz-elvezető árkok karbantartása, tisztítása: 8 hónapon keresztül 6 fővel valósulhat meg összességében 8 km hosszúságban. Ehhez személyi és dologi forrásigény 5.038.080.-Ft.
2. Közúthálózat karbantartása, utak, járdák javítása: 8 hónapon keresztül 20 fővel tervezzük a település belterületi útjainak és járdáinak javítását végezni. Ez a program 1000 m² útjavítást és 1700 m járda felújítást tartalmaz. Az ehhez szükséges támogatás 18.031.360.-Ft.

Téli közfoglalkoztatás nevű projekt keretében az év elején és végén a téli hónapokban történhet foglalkoztatás a közterületek és középületek karbantartására, javítására. Ennek keretében 10 főt foglalkoztathatunk 6 hónap időtartamban. Ennek személyi és dologi költsége összesen 5.057.760.-Ft.

A programok végrehajtásához szükséges előkészítő munkák lezárultak, bízunk benne, hogy 2012. januárban illetve márciusban ezek elkezdődhetnek. A finanszírozás önkormányzati önerőt nem igényel. A programokban napi 8 órás foglalkoztatást terveztünk, melynek során a munkabér a közfoglalkoztatásra vonatkozó hatályos jogszabályok szerint a szakképesítést és középfokú iskolai végzettséget nem igénylő munkakör (esetünkben 14 fő) esetén bruttó 57.000,-Ft/hó, legalább középfokú iskolai végzettséget, szakképesítést igénylő munkakör (22 fő) esetén bruttó 78.000,-Ft/hó lehet.

Panaszok a gázszolgáltató ellenőrzéseivel kapcsolatosan

Az elmúlt napokban több lakos megkeresett a gázszolgáltató által végzett ellenőrzésekkel kapcsolatosan. Kifogásolták, hogy a szolgáltató dolgozói a mérőóra ellenőrzésekor valamilyen hibát vagy hiányosságot állapítottak meg, így azt leszerelték és elvitték, a megállapításaikról pedig jegyzőkönyvet állítottak ki. Az elmondottak szerint erre több esetben akkor is sor került, amikor a lakos, mint ügyfél, nem tudott meggyőződni az észlelt hiba fennállásáról.

Hangsúlyozni kell, hogy az Önkormányzatnak (hasnólón a többi önkormányzathoz) nincs joga és lehetősége beleszólni a gázszolgáltató (hálózati engedélyes) és az ügyfél kapcsolatába, hiszen egymással kötöttek szerződést, mely ezen viszony feltételeit, szabályait tartalmazza. Nincs jogom és nem is kívánom a gázszolgáltató szolgáltatással kapcsolatos eljárásait minősíteni. Természetesen közérdek, hogy a szolgáltatók felderítsék az esetleges rongálásokat és csalásokat, és a szabálytalankodók megkapják büntetésüket. Minden esetre – figyelemmel a hozzám beérkezett panaszokra – fontosnak tartom tájékoztatni a lakosságot, hogy településünkön is történtek az ügyfelek által reklamált ellenőrzések és hiba-megállapítások. A média már hónapok óta foglalkozik az energia-szolgáltatók monopól helyzetével és eljárásaival. Erről például az interneten is számos cikket és fórumot találunk. Ezek után pedig automatikusan számíthat a szerződésben meghatározott „kötbér”: 540.000 Ft megfizetésének előírására. Nem az önkormányzat feladata ezen esetekben a valóság felderítése, a településeken történt ellenőrzésekből kettőt röviden összefoglalok tanulságképp:

eset:

A lakos gyanútlanul beengedte a gázszolgáltató embereit és a mérőórához vezette majd magukra hagyta őket. Rövid idő múlva szóltak a tulajdonosnak, menjen oda, mert baj van. Közben az órát leszerelték. Megállapításuk szerint az órán lévő egyik „biztonsági plomba” sérült volt, de a lakos már csak a leszerelt órát és a leszakított plombákat látta. Elmondták neki, hogy ezt most jegyzőkönyvbe veszik, írja alá, nincs semmi baj, majd „benn” kivizsgálják. Megtette.

eset:

A mérőóra szekrényén lakat volt. A tulajdonos kihívta az ott tartózkodó vendégét tanúnak, mielőtt beengedte volna a szolgáltató embereit, közben kérte, mutassák meg igazolványaikat. A szolgáltató szakembereinek beengedését követően fényképeket (dátummal ellátott) készített a lelakatolt óraszekrényről, majd annak kinyitását követően az óráról, a plombákról, és az ellenőrzés munkafolyamatairól. Az ellenőrzés során egy pillanatra sem hagyták magukra az ellenőröket. Állítólag ez nem tetszett a munkát végzőknek, és ezen véleményüket ki is nyilvánították. Ebben az esetben nem szerelték le a mérőórát, és nem vitték el. A jegyzőkönyvben hiba vagy rongálás megállapítására nem került sor.

Nem állítom, hogy fenti két esetben leírtakból az következik, hogy az ellenőrzéseknél bárki is jogszerűtlenül járna el a szolgáltató részéről. Mindenesetre célszerűnek mutatkozik – ahogyan az egyébként a szolgáltató üzletszabályzatában is szerepel – hogy a vizsgálat tartama alatt végig jelen legyen a fogyasztó vagy annak képviselője, továbbá amennyiben véleményeltérése van a jegyzőkönyvbe foglaltaktól, ugyanazon jegyzőkönyvbe ez rögzítésre kerüljön.

Tisztelt Lakos! Mivel nem áll jogomban szolgáltatót minősíteni és annak eljárásában kételkedni, ezen megtörtént eseteket mutattam be Önöknek. A lakossági panaszokat továbbítottam Pócs János országgyűlési képviselőnek, de tudomásom szerint ezzel a témával az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi Bizottsága is foglalkozik. A témával kapcsolatos cikkek, fórumok:

<http://www.torokbalintiujsag.hu/archivum/2010-januar/341-truekkoes-tigaz>
<http://www.fome.hu/hirek/219/>
<http://www.jogiforum.hu/forum/31/11407>
<http://www.pertarskereso.hu/panaszok/merooramagnesezessel-vadolnak/>

Szűcs Lajos
polgármester

Állampolgársági eskük a településünkön

2011. november 9-én ismét állampolgársági eskük letételére került sor a településünkön. Berki Margaréta, Muszka Miklós Péter jászboldogházi lakosok, valamint Veres Péter és Veres Piroška marosvásárhelyről tették le az állampolgársági esküt ünnepélyes keretek között, az anyakönyvvezető és a polgármester előtt.

Jószágaink védőszentje

Október 20-a Vendel, a jószágtartó gazdák, pásztorok, juhászok védőszentjének emléknapja. Legendája szerint ír, más forrás alapján frank származású; mesébe hajló hagyomány szerint királyfi volt. Remetársaival a Rajna-vidéken élt; egy uraság nyáját legeltette. Ereklýeit St. Wendelin városában őrzik, mely híres búcsújáróhely lett.

Emlékét ma is őrzik az ő tiszteletére állított szobrok. Településünk tanyavilágában élő gazdák is fontosnak tartottak mind jószágaik, mind terményeik védelméhez égi áldást kérni. Adományozók hozzájárulásával három Szent Vendel-szobrot is állítottak: egyet a jakabi, egyet a tápiói és egyet a csíkosi területen. A tápiói szobrot 2000. október 20-án felújította a község, és az iskola előtti parkban helyezte el.

Mára már a szobornak nincs akkora jelentősége, mint régen volt, hiszen a lakosság túlnyomó többségének élete a faluban zajlik. De azért az egyházközség őrzi a hagyományt, és minden évben Szent Vendel emléknapjához közeli vasárnapon kivonul a szobrokhoz, és emlékezve a régi időkre rövid imádsággal tiszteletét fejezi ki. Ma is hisszük, hogy szükségünk van Isten segítségére, és ezért kérjük barátainknak, a szenteknek is a közbenjárását.

Szép hagyomány és a szent iránti tisztelet jelképe az, hogy mindegyik szobornak van gondozója, aki a jeles ünnep közeledtével széppé teszi a szobor környezetét: az iskola előtt Sas Lajos, a csíkosit Szaszko Zoltán, a jakabit pedig Fózer Balázs.

Sajnos, a jakabi szobornak ebben az évben ellopták a szép kovácsoltvas kerítését. Miután ezt az egy-

házközség képviselő testülete megtudta, elhatározta, hogy egy láncsal pótolja az ellopott kerítést. A jó lelkű hozzáállásnak köszönhetően ez október 19-én, szerdán megtörtént. Itt szeretném köszönetemet kifejezni ifj. Takács Lászlónak és Kövér Istvánnak, akik odaadó munkájukkal támogatták ezt.

Az idős emberek szemében ennek a szobornak nagy jelentősége van, és arra kérem a fiatalabb korosztályt, hogy ne feledkezzen meg a szobor iránti tiszteletéről és gondoskodásról. Kérjük Szent Vendel közbenjárását mindennapjainkra, hogy jószágaink gyarapodásában megtapasztaljuk Isten szeretetét.

*Kisádám Péter
egyházközségi képviselő*

TÉL

Jó Atyánk, Te elaltattad
a földet és betakartad,
mint a fáradt gyermeket.
Neked mindenre van gondod.
Most a hideg télben mondok
jószágodról éneket.
Hiszen a fagy sem ítélet.
Azért is áldalak téged.
Szent kezedből, Istenem,
kemény tél is kegyelem.
Hogyan nyílnék szám panaszra,
bár a földet tél havazza,
s vad szél rázza ablakom?
Boldog betlehemes ének
kél szívemben, míg a szélnek

süvöltését hallgatom.
Szegényes jászlán szívemnek
ott a betlehemi Gyermek,
s ragyogva árasztja szét
életadó melegét.
Karácsony szeretetével
nagy örömezenetével
át a hideg teleken,
át a hólepett határon
utam énekelve járom,
s mindenkinek hirdetem.
Osztom, osztom drága kincsem,
s fogyta nincsen, vége nincsen.
Zengem a dicséretet:
Legnagyobb a szeretet!

Isten második eljövételéről

Időről – időre feltűnnek olyan figyelmeztetések, amelyek a világ végének eljövételéről jósolnak. Az alábbiakban katolikus teológusok nyilatkozatait gyűjtöttük össze a témával kapcsolatban:

Székely János esztergom-budapesti segédpüspök: „minden olyan magán-kinyilatkoztatás, amelyik időpontokat jósol meg, és végső események konkrét idejét akarja meghatározni, ellentmond Krisztus szavainak. A végső események időpontját senki sem ismeri, csak az Atya”.

Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hittudományi karának professzora:

„Van esély rá, hogy Krisztus figyelmeztet minket a vég-idők előtt, de az idők jeleinek értelmezése a mindenkori tanítóhivatalra tartozik. A tanítóhivatal viszont a II. Vatikáni Zsinat Gaudium et Spes kezdetű lekipásztori konstitúciójában kimondta, hogy sem az idejét, sem a módját nem ismerjük Krisztus második eljövételének. Pál apostol annnyit mond, át fog alakulni a természet. A borúlátó, katasztrófalátó, ijesztgető szemlélet az ószövetségi prófétákból is táplálkozik.”

Puskás Attila, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hittudományi karának teológus professzora:

„Az ilyen világvégeváró hangulat végigkíséri az egyház történetét, már az evangéliumokban megtaláljuk ennek a nyomait. Máté evangéliumának 13. fejezetében Jézus második eljövételéről beszél, és említ bizonyos jeleket. Az első keresztény közösségek kézzelfogható jelekhez kötötték a második eljövételt, ilyen például a jeruzsálemi templom le-

rombolása. Jézus összes végidőkre vonatkozó mondatának azonban az a végkicsengése, hogy egyetlen konkrét jelhez sem szabad hozzákötnünk a második eljövételt.

Amennyiben az úgynevezett látnokok arra szólítanak fel, hogy térj meg és vedd komolyan az evangéliumot, semmi újat nem mondanak. Ennek komolyan vételéhez azonban „nem kell fenyegetéseket hozzacsatolni. Ne a hamarosan bekövetkező vég miatti félelemből fakadóan vegyük komolyan a keresztény életet! Ez nem volna krisztusi lelkiület. Ahhoz képest, hogy Krisztusban bízva kell élni, nem látom értelmét az ilyen látomások után való futásnak. Aki rendszeresen olvassa az evangéliumokat és éli a lelkiéletet, annak nincs szüksége ilyesmire. Torzíttja a keresztény felfogást, ha konkrét időponthoz, konkrét eseményekhez, esetleg politikai eseményekhez kötjük a második eljövételt, netalántán rémképekkel próbáljuk az embereket rávenni a megtérésre.”

Adventben vagyunk, ilyenkor is azon van a hangsúly, hogy legyünk éberek és virrasszunk. A számadásra való készenlét alapállapota kell, legyen a keresztény embernek, és nem szabad hozzá kötni konkrét politikai fordulatokhoz. Bizonyos értelemben már eljött a végidő, Jézus megtestesülésétől és húsvétjával. Isten országa már itt van, csak jelenléte a történelemben még láthatatlan, rejtett. A halálunkra is készen kell állnunk, és Krisztus második eljövetele nem jelent személyes szinten ennél többet. Az Isten akaratához való igazodás állandó feladata a keresztény embernek.”

A Magyar Kurir nyomán

Isten csendben jött közénk

Karácsony közeledtével egyre gyakrabban és egyre sürgetőbben jutnak eszünkbe feladataink, amelyeket teljesíteni kell, hogy olyan legyen a karácsonyunk, amilyennek terveztük.

De milyennek terveztük? Filmbe illőnek? Vagy csak egyszerűen nagyszerűnek, hogy senki fia előtt ne maradjunk szégyenben?

Az ünnep eredeti értelme az, hogy egy elmúlt eseményt lehetőségek szerint áthozunk a mába, és újra átéljük. Legyen szó akár a szabadságharc kezdetének, születésünknek vagy karácsonynak a megünnepléséről.

Karácsony nem más, mint egy várakozás beteljesedése, egy várva várt személy megérkezése. Az Úrjövet a szegény, egyszerű emberek életkörülményei között ment végbe. Az angyalok csinnadrattáját csak a pásztorok hallották. Csak ők, és ők is éjszaka, távol minden nyilvánosságtól. Az esemény többi része csendes volt, és szent.

Az a véleményem, hogy a karácsonyi ünneplésünket a filmek formálták olyanná, amilyen. Ha véletlenül látunk olyan filmkockát, amelyben Isten is megjelenik, az mindjárt halk és szent pillanat, de a legtöbb képsor Isten nélküli, és arra indít, hogy saját magunkat ünnepeljük zenebona és fényár kíséretében, figyelve, hogy ajándékaink nyomán elégedettek lesznek-e szeretteink, akikkel megosztottuk Karácsony estjének kivételes óráit.

Nem a válság miatt, hanem az ünnephez ragadt sok elferdülés miatt, azt hiszem, új képet kellene építenünk arról,

hogy milyen legyen a karácsonyi ünneplésünk, melyik szertartás hogyan folyjon le, és ki legyen a központban. Ha merünk ellentmondani a fényárban úszó világnak, a kevélységből vett drága ajándékoknak, és kissé visszahúzóva azt keresni, hol találkozhatnánk az Istengyermekekkel, talán megjelenne nekünk az imára gyújtott gyertya fényében, az ajándékok kicsomagolása közben beálló csendben, egy távolról felcsendülő karácsonyi ének dallamában, vagy a fohászra szólító harang csendülésében.

Karácsony felé közeledve mindnyájunknak azt kívánom, hogy merjünk ellenállni reklámok hívogató fényeinek, a szópárbajok kihívó csörtéjének, és csendben készüljünk arra, hogy talán hozzánk kopogtat be szállást keresve a Szent Család. Ha merünk kimaradni az önmagát kereső világ forgatagából, ha engedjük, hogy Isten megzavarja várakozásunkat, esetleg romba döntse eddigi elveinket, az éjszakában tanyázó pásztorok módjára mi is fényességet láthatunk: az Istentől érkező béke sugarait. Ez a béke abból a felismerésből származik, hogy Istennel van fény az alagút végén, bármilyen rettenetesnek is látszik addig az út, és Jézus Krisztus mindig kész egy csónakban evezni velünk, ha ezt akarjuk.

Itassa át karácsonyi ünneplésünket Krisztus békéje, és adjon erőt szívünkbe zárnunk azokat is, akik nem felelnek meg elvárásainknak. Bízom benne, hogy akkor emlékezetes Karácsonyunk lesz, amelyben Isten földre születését ünneptük.

*Csergő Ervin
plébános*

P.s. Engedjenek meg pótlólagosan egy megjegyzést. Szintén a Karácsonyt Isten nélkül ünneplő világ szülte a „Kellemes Karácsonyt” jókívánságot. Egy lengyel minorita paptestvérem fűzte hozzá, ha ezt hallotta: „Kellemes a lábvíz”. Lehet, hogy aki nem gyakorolja vallását, annak számára nagyon meredek a „Kegyelemteljes Karácsonyt” jókívánság. Merjünk mondani a „Kellemes” helyett „Békés” vagy „Áldott” karácsonyt, a mennyei Atya nem fog megharagudni ránk!

KEGYELEMTELJES, ÁLDOTT KARÁCSONYT KÍVÁNUNK MINDENKINEK!

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

Boldog Karácsonyt Boldogháza!

A Faluvédő és Szépítő Egyesület hagyományteremtő céllal közös karácsonyi ünnepségre hívja a község lakóit és minden kedves érdeklődőt a Szent Vendel térre (iskola park, rossz idő esetén a Sportcsarnokba)

december 18-án advent utolsó vasárnapján délután.

A program 13 órától a helyi kézművesek kirakodásával kezdődik. Az iskola előtti park erre a délutánra hangulatos kis karácsonyi faluvá alakul át, ahol a helyben készülő kürtös kalács illata hívogatja az érkezőket. Helyi ügyes kezű kézművesek karácsonyi vásárt rendeznek, ahol bemutatják és árusítják egyedi alkotásaikat, lesz égetett torta, mézeskalács és sokféle ajándéktárgy, melyekből még a karácsonyfa alá is kerülhet egy-egy darab.

Az ünnepi műsor 15.30 h-kor Szűcs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke és Szűcs Lajos polgármester köszöntőjével kezdődik.

- A köszöntő után az adventi koszorú negyedik gyertyáján kigyullad a fény, közben *Muhariné Szőke Bernadett* egy adventi éneket ad elő hangszeres kísérettel.
- Ady Endre Karácsony című versét *Szabó Gyula* színművész előadásában hallhatjuk.
- Ezt követően kerül sor „*Jászboldogháza legszebb adventi kertje*” elismerés átadására
- Az *óvodások kedves műsora* után a falu közös karácsonyfájára fölkerülnek a díszek, s az *iskolások zenés előadása* köszönti a jelenlévőket, majd a *Csillagvirág Kórus* karácsonyi énekeket ad elő. Fellépésüket a gyerekek betlehemi élőképe gazdagítja. Az ünnepi műsort a kórusok közös éneklése zárja.

A szívet-lelket melengető műsor után jól fog esni a forralt bor, a forró tea és a házi sütemény, amit helyben kínálunk, s emellett még sok kedves meglepetés várja a jelenlévőket. Vendégeink lovas szánkón körutat is tehetnek, megcsodálva a falu adventi fényeit és a tsz. kertjének díszkivilágítását.

Karácsonykor minden a Szeretetről és a Családról szól. Ez a rendezvény közös összefogással az örömteli készülődést, ünnepre hangolódást szeretné segíteni, melyre sok szeretettel várjuk a boldogházi lakosokat, az elszármazottakat és minden kedves érdeklődőt családjával együtt.

Ünnepeljünk együtt, készüljünk az év legszebb ünnepére a Karácsonyra, s legyünk részesei a közösen eltöltött délután és est örömteli élményének, az ünnepvárás varázslatának.

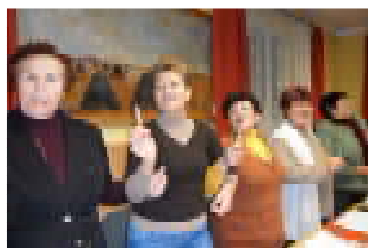
Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné

A Faluvédő és Szépítő Egyesület képes hírei

Az Aranykalász Termelő és Szolgáltató Szövetkezetnek köszönhetően, Mikulás napján **ünnepi díszbe öltözött községünk** főtere, a Szent Vendel tér, a Faluszépítők által szervezett karácsonyi ünnepi műsor színhelye. Köszönjük a TSZ elnök nagylelkű felajánlását, és az egész évben nyújtott támogatását, segítségnyújtását egyesületünk felé. A fénydekorációkat felszerelte és üzembe helyezte, Borsányi Attila és Szűcs Gergely- köszönjük munkájukat.

A december 18-i karácsonyi ünnepséghez a lakosság is felajánlotta segítségét, támogatását. Volt, akitől fenyőt kaptunk a díszítéshez, de volt aki bort, szaloncukrot, gyertyát stb. ajánlott fel- köszönet érte.

A Csillagvirág kórus a karácsonyi ünnepségre próbál. Öröm ilyen vidám közösséghez tartozni. Ha kedvet kapott és jó hangja van, álljon közénk. Férfiak és nők jelentkezését egyaránt várjuk sorainkba.

A december 18-i karácsonyi este szeretettel várjuk Önöket. Megköszönöm az Önkormányzat támogatását, az egyesületek, intézmények, magánszemélyek felajánlását, segítségét a Csillagvirág kórus, a pedagógusok, az iskolás és óvodás gyerekek segítségét, munkáját.

Köszönöm az év folyamán egyesületünket segítő munkáját, támogatását, és köszönettel tartozom a Faluvédő és

Szépítő egyesület lelkes tagjainak munkájáért is.

Az év legszebb, legcsaládiasabb ünnepéhez közeledve kívánok minden kedves olvasónak kellemes karácsonyi ünnepeket és egészségesben bővelkedő, boldog újesztendőt.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület

JÁSZBOLDOGHÁZA POLGÁRÓRSÉGE

TISZTELETTEL MEGHÍVJA ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT, BARÁTI TÁRSASÁGÁT

2011. DECEMBER 31-ÉN 20 ÓRAKOR

KEZDŐDŐ

SZIVVESHETERI BÁCSRA

Helyszín: a tornacsarnok

Belépő

felnőtt 4000 Ft

gyermek 2000 Ft

hat éven alattiaknak ingyenes

Belépőjegyek elővételben

vásárolhatók

az alábbi helyeken:

- Gugi Lajosné (Takarékszövetkezet)
- Gömöri Mihályné (Lottózó, Virágbolt)
- Versegi Piroska (Csibő Csemege)
- Balázs bolt

P
R
O
G
R
A
M

19. 30 Vendégvárás, helyfoglalás

20. 00 Megnyitó,

21. 00 Vacsora

borsos tokány

marhapörkölt, aperitif

24. 00 Tombolahúzás-értékes nyeremények

tűzijáték, sütemény, pogácsa,

04 00 Utolsó keringő

A jó hangulatról a Puskás-Harnyos Band gondoskodik

Kérjük, hogy személyes megjelenésükkel, tombolatárgyakkal, és egyéb felajánlásokkal szíveskedjenek támogatni a Polgárörseget, hogy Jászboldogháza közbiztonságát szolgálhassuk a jövőben is.

ÉVES A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY

21 évvel ezelőtt, amikor igazgatói megbízásomat kaptam, egyik legnehezebb feladatomban éreztem, honnan és hogyan lehetne pénzt teremteni egy új, minél több programot biztosító pedagógiai elképzelésnek. Hittem, és hiszem, hogy minden gyermek tehetséges valamiben, melynek kibontakoztatására sem az akkori, sem a jelenlegi közoktatás nem biztosít elegendő forrást.

A sok éves szakfelügyelői-tapasztalatomból merítve, és a törvény adta lehetőségeket kihasználva Matók István akkori polgármesterrel, és Gömöri Mihályné Szülői Munkaközösség vezetőjével úgy döntöttünk, létrehozuk alapítványunkat.

Féltünk nehéz lesz összegyűjteni a 200 000 Ft-os alaptőkét (ami 1991-ben igen nagy pénz volt), de a jó szándékú támogatók azonnal mellénk álltak.

Az alapítvány alapítóinak neve, hozzájárulásának összege:

Aranykalász MGTSZ Jászboldogháza, Alkotmány út 10.	50.000 Ft
Községi Önkormányzat Jászboldogháza, Rákóczi út 27.	50.000 Ft
J-N-K-SZ Megyei Víz- és Csatornaművek Jászberényi Kirendeltsége Jászberény, Május 1 Sziget	20.000 Ft
Alsójászsági Takarékszövetkezet Jászsós-szentgyörgy Fő út 6	20.000 Ft
Fajtakísérleti Állomás Jászboldogháza, Rákóczi út 1	8.000 Ft
Joó-Kovács Balázs, Jászboldogháza, Zalka Máté u. 23	3.000 Ft
Pomázi Gábor, Jászboldogháza, Rákóczi Ferenc út 45.	5.000 Ft
Általános Iskola, Jászboldogháza, Kossuth Lajos u 1 (a megszűnt úttörőcsapat maradvány pénze)	44.000 Ft

A bírósági bejegyzéshez, melyre 1991 szeptemberében került sor, szükség volt a kuratórium megválasztására, mely hivatott a törvényességgel megfelelően irányítani az alapítvány munkáját. A kuratórium elnöke Gömöri Mihályné volt 16 éven keresztül. Munkáját a cél érdekében végzett odaadás, kiváló szervezőképesség jellemezte. 1991-2007-ig segítettek őt a kuratórium tagjai.

- dr. Pap Béla
- Kocza Imre
- Kőhidi Györgyné
- Makainé Muhari Erzsébet
- Pócz Józsefné a kuratórium gazdasági-pénzügyi ügyintézője
- Rigó Andrásné, a kuratórium titkára

Köszönjük áldásos tevékenységüket.

2008-tól az új összetételű kuratórium az eddigi munka folytatását tűzte ki célul. Továbbra is elkötelezte magát az alapítvány irányítása mellett

- dr. Pap Béla
 - Kocza Imre
 - Rigó Andrásné, a kuratórium titkára
- Kérésünkre segítségét felajánlotta, és a munkánkat támogatja:
- Tóthné Markót Edit, a kuratórium gazdasági-pénzügyi ügyintézője
 - Mizseiné Faragó Tünde 2010-ig, 2010-től Nagyné Matók Anikó SZMK elnök
 - Kövér Zoltán

A kuratórium, mint testület dönt a gazdálkodásról, a feladatok rangsorolásáról. Célja az Általános Iskola és Óvoda hatékony és korszerű működtetése, a gyermekek számára pedig, minél tágabb körű lehetőségek biztosítása, elsősorban az idegen nyelv és a számítástechnika oktatás terén.

Ahhoz, hogy elosszuk a pénzt, meg kellett találni a forrásokat. Szerencsére községünk lakói a mai napig úgy érzik, legfontosabb, hogy a jövő nemzedékének, a gyerekeknek minél több lehetőséget biztosítsunk képességeik kibontakoztatására.

1996 óta alapítványunk **közhasznú**, így jogosultak vagyunk a támogatók által felajánlott személyi jövedelemadó 1 %-ára. Az ebből kapott összeg a mai napig: 6 054 607 Ft. Köszönet érte mindenkinek, aki a boldogházi gyermekeknek töltötte ki ajánló szelvényét!

(Számíltaságunk: 69500194-10400250)

Adószámunk: 19220794-1-16)

Jelentős bevételi forrásunk a páratlan években megrendezésre kerülő alapítványi bál. A résztvevők (420 fő is volt már!) nemcsak a megvásárolt belépőjeggyel támogatták a bált sikerét, hanem munkájukkal, értékes tombolatárgyakkal, és pénzbeírással is. A bál utáni elszámolás során mindig eszembe jut egy idézet, amely arra az összefogásra nagyon igaz, amit egy-egy bál zárásaként összegzünk, megállapítunk.

"Száz év múlva nem számít majd, hogy mennyi pénz volt a bankszámlánkon, hogy milyen házban éltünk, vagy milyen autót vezettünk... De a világ lehet, hogy más lesz, mert fontos voltam egy gyermek életében."

Azok az emberek, akik segítenek, ha nem is személy szerinti gyermeket karolnak fel, de általuk a tanulók személyisége, tehetsége fejlődik, bontakozik ki. A gyermekek nevében is hálásan köszönjük önzetlen támogatásukat!

A feladatok megvalósításához segítséget adnak a különféle pályázati lehetőségek is. Több évben sikerült táborozáshoz támogatást nyernünk (pl. kétszer nyugat-dunántúli táborozáshoz, a helyi honismereti táborhoz, az elmúlt évben pedig a környezettudatos táborozási programhoz, melyet testvér településünkkel együtt valósítottunk meg).

Az utóbbi években Önkormányzatunk jelentős támogatást ad a civil szervezetek számára, így a mi alapítványunknak is. Tisztelettel köszönjük figyelmüket, segítségüket.

Az utóbbi 20 évben több mint 23 millió forintot fordítottunk gyermekeink javára.

Így, hangosító eszközöket vásároltunk és folyamatosan felújítottuk azokat, ugyancsak többször cseréltük, korszerűsítettük a számítástechnikai eszközöket, több éven keresztül fizettük a Berényből kijáró szaktanár óradíját, és a szoftver bérleti díját. Lehetőséget biztosítottunk, hogy a tanulók csoportbontásban tanulhassák az angol nyelvet, valamint finanszíroztuk az óraszám emeléséből adódó költségeket. Ennek köszönhetően több tanítványunk sikeres alapfokú nyelvvizsgát tett. Az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete, valamint a BOLDOGBT Egyesület segítségével felújítottuk és új padokkal láttunk el két tantermet -a Rózsa- és a Menyhárt-termet, melyeket volt, Jászboldogházán tanító tanárainkról, Rózsa Sándorról, Menyhárt János és Menyhárt Jánosnéról neveztünk el.

Az elkészült óvodai játszóudvar és kerítés, az iskolaudvari játékok, a sportudvar és a tornacsarnokhoz vezető út aszfaltozását is finanszíroztuk.

Az Egészségesebb Iskolákért akció keretében a mosdókat egészségügyi tisztasági felszerelésekkel láttuk el, s folyamatosan gondoskodtunk azok utánpótlásáról. A székek felújításához bútorszövetet, a táncoktatáshoz szereplőruhákat, a könyvtárnak új könyveket, a pontos órakezdéshez programozott csengető órát, a tantárgyak oktatásához szakkönyveket, CD-ket, szemléltető eszközöket vásároltunk. Kicseréltük a tornacsarnok öltöző padjait, több sporteszközt, sportfelszerelést kaptak a gyerekek. Segítségünkkel a karatézők 600 000 forint értékű tatamit vehettek át a Civil napon.

Éveken keresztül szponzoráltuk a tanulók komolyzenei fejlesztését, melyet Mesélő dallamok címmel szerkesztettek Dóbiás Péter vezetésével a kecskeméti zeneiskolai tanárok. Csillagászati előadással, irodalmi műsorral, különböző vidám zenés előadásokkal leptük meg a boldogházi gyermekeket.

Az évek során több táncval kapcsolatos foglalkozást (társastánc, Hipp-hopp, mazsorett)megszerveztünk, és az előadók díját fizettük, és fizetjük.

Valamennyi versenyző tanuló, csoport benevezési díját, a tehetséggondozó tábor költségét, a múzeumlátogatás belépőjét is átvállaltuk. 2005-ben a tanulmányi kirándulásokhoz is segítséget adtunk, 1000 Ft-ot tanulóként. Az utóbbi években az alapítvány pénzből vásárolja meg az iskola az év végi jutalomkönyveket is.

Az iskolai rendezvények, műsorok színvonalas rendezéséhez, az óvodai játékok vásárlásához is segítséget ad alapítványunk. Még tovább lehetne sorolni az alapítvány tevékenységét, de az újságunk keretei ezt nem teszik lehetővé.

Köszönjük 20 éven át tartó megtisztelő figyelmüket, bizalmukat, támogatásukat. Bízom benne, hogy az elkövetkező esztendőben is együtt dolgozhatunk iskolás, és óvodás gyermekeinkért.

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket, és boldog új esztendőt kívánok valamennyi olvasónknak, és Támogatóknak!

*Zrupkó Ferencné,
az alapítvány elnöke*

Régen volt – hogy is volt?

Advent a várakozás ideje. Készüljünk rá szívvel, szeretettel és vidámsággal! Tegyük ragyogóbbá jó szóval, megértéssel! Amikor kint a mínuszok uralkodnak, jólesik visszaemlékezni a meleg szobában a régi időkre. Régen volt – hogy is volt? – kérdezem most Sas Pétertől. Mitől volt akkor gazdag az ünnep?

Péter 1929. január 11-én látta meg a napvilágot Sas Péter és Somogyi Amália elsőszülött gyermekeként. Szüleivel, Juhász István csendőrezredes, koronaügyész és egyben hadbíró tanyáján, az ezredes tanyán éltek. Hideg telek voltak akkoriban. Naponta kétszer is befűtötték a kemencét. Kicsi gyermek volt még, de emlékezik arra, amikor az ezredessel mentek vadászni. Ez a vadászat abból állt, hogy Petyus, ahogyan az ezredes hívta, nagyon melegen öltöztetve baktatott a „nagy vadász” mellett. Ha valahol felugrott egy nyúl, az ezredes lőtt, és a nyúl futott tovább.

A karácsony előtti készülődés másabb volt, mint napjainkban, inkább a lelki ráhangolódás jellemezte. A nagy beszélgetések ideje volt ez, családtagokkal, jó barátokkal. Péter vallásos családban nőtt fel, gyakran jártak istentisztelekre. A hit mindig segített a nehéz napokban is. Karácsonyfa mindig volt az ünnepen, ha nem is olyan díszes, mint mostanában. Alatta egy-egy szerény ajándék mindenkinek. De az ünnep titokzatosságát, varázsát nem ez határozta meg. Ők nem csak testben, de lélekben is ünneplőbe öltöztek. A közös imák, a közös éneklések, a nagy beszélgetések jellemezték a gyermek és a felnőtt Péter életét.

Halk szavai, ahogyan emlékezett, szinte éreztették a csodát, amit ő átélt. Miközben megköszöntem a beszélgetést és még sok szép ünnepet kívántam Péternek, eszembe jutottak az én egykori karácsonyaim is.

Gyermekkoromat visszaidézve életem egyik legszomorúbb és mégis legcsodálatosabb karácsonya volt, amikor édesanyámmal elég mostoha körülmények között egyedül maradtunk. Abban az időben még hittem, hogy a Jézuska hozza a karácsonyfát, de most semmiben sem

tudtam hinni. Fásultságomból édesanyám ragadott ki. Munkát adott nekem. Selyempapír négyzetek két végét rojtoztam ki, ő maga pedig a tűzhelyen szaloncukrot készített. Kikockázta a sűrű masszát és kihűtötte, aztán együtt becsomagoltuk. Hozott be pár szem almát, diót és egy kis fenyőt, amit feldíszítettünk. Került rá hófehér selyem szalag is. Állt a karácsonyfánk, s nekem már eszembe sem jutott, hogy nem a Jézuska hozta. Életem legszolidabb, egyben a legdrágább fája volt.

A téli csúszkálások hógolyózások a Gál-lapason nagyon emlékeztetnek számomra. Kemény, havas telek idején, ha nem tudtunk előre haladni a hóban, ökrös fogattal egy nagy fatuskót húztak előttünk. Így jutottunk el az iskolába, s a zsebünkben frissen sült krumpli adott meleget.

12 éves korom után más karácsonyok jöttek. Nevelőapám lett Túróczi Antal személyében. Ha elvégeztük a munkát, mindennapos volt nálunk a citeraszó, az ének. Szomszédok, jó barátok szívesen jöttek hozzánk így decemberben. Nagy tál pattogatott kukorica, pirított tökmag, sült tök várta őket. Az asszonyok legtöbbször csigát csináltak, a férfiak kártyáztak, beszélgettek, nótáztak. Később még a középiskolából is siettem haza, hogy én is részese legyek ennek a varázslatnak.

Később, amikor már nekem is gyermekeim voltak, a karácsonyt akkor is a szülőknél töltöttük, ahol szinte egész télen készültek a fából faragott repülők, gémes kutak. Lányaim a mai napig szívesen emlegetik a tata által készített játékokat, a nagymama ételeit. Csodálatos éveket éltünk át, és nem csak decemberben.

Emlékezni a régmúltra mindig csodálatos, de valahogy a mai karácsonyokban már nem érzem az akkori varázslatot.

Hiányoznak a régi nagy beszélgetések, az összetartozás érzése. Próbálok hinni ma is a csodában, és talán majd az unokáimnak sikerül újra megtalálni és átélni a karácsonyok varázslatát.

Áldott, békés ünnepet kívánok minden kedves Olvasónak.

Csirke Lászlóné (Tóth Margit, szül. 1944. 01. 22)

ISTENTŐL ÁLDOTT KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG
ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNOK

Pócs János
országgyűlési képviselő

Az ismeretlen katona sírja

Több mint 60 éve van egy sír a temetőben, melyhez nem jártak hozzátartozók, nem gondozta senki. Évek óta Kövér Gyula és családja vette ápolásba. Mindig kitakarították, Mindenszentekre virágot vittek és gyertyát gyújtottak. Gyuszi barátunk tervezte, hogy felújítja. Saját erőből, fiai és Gömöri György segítségével olyan szép sírmeleket állítottak, melyre mindenki felfigyel. Mindenszentekkor került sor a felszentelésre.

A sírnál Kövér Attila és felesége eredeti katonai öltözékben tisztelegtek. Kövér Gyula és fia, valamint unokái helyezték el a megemlékezés koszorúit, gyújtottak mécsset. Az önkormányzat képviselőjében Szűcs Lajos polgármester és dr.Fehérvári Mária jegyző koszorúzott. A jelenlévők közül többen virággal, gyertyával járultak a sírhoz.

A felszentelés előtt Besenyi Vendel foglalta össze, amit Boldogháza határában a front során elesettekről sikerült kikutatnia.

Tisztelt jelenlévők, halottaink emléke előtt tisztelgők és emlékezők!

Főtisztelendő Ervin atya!

Polgármester úr, Elnök asszony!

Szeretve tisztelt jász atyámfiak!

Egy, a második világháború fájdalmát felidéző sírmele előtt, egy névtelen katona sírjánál állunk. Ez a sírmelek, mint minden háborús emlékmű, köbe vésett fájdalom. Számos családnak mélyszégyenét jelent, sokakat a kegyetlen sorsra emlékeztet, akit szerettek, a háború szívtelensége kiragadva körülből, oda dobva őket az idő előtti halálnak, hősi halált haltak.

Magyarország 1941-ben belekeveredett egy értelmetlen háborúba, melynek következtében országunk függetlenségét is elvesztette. A front Boldogháza határát 67 évvel ezelőtt 1944 november 11-én érte el, s vonult tovább Jászberény fele. Az anyavárost, Jászberényt, 3 napos ostrom után, november 15-én foglalták el a szovjet csapatok.

November 12-én szovjet tábori kórházi osztag érkezett a mai település központjába. A műtőt – 5 műtőasztallal – Krasnyánszky Dezső bácsi lakásán helyezték el. Dezső bácsi volt a mindenés. A betegeket a Gazdakörben és a Labanczék lakásán ápolták tovább. Majd később kórházvonat érkezett az állomásra és oda is vittek betegeket.

A boldogházi szovjet katonai kórházban 15 halálesetről tudunk. Ők a templom melletti rögtönzött katonai temetőben lettek eltemetve. Exhumálásukra 1947.december 10-én került sor és maradványaikat a szolnoki katonai temetőben helyezték örök nyugalomra.

Tisztelt Jelenlévők!

Az átvonuló front, a harcok következtében elesett katonák holt tetemei összegyűjtésére nem volt mindig lehetőség, így ők a helyszínen lettek eltemetve. Ugyancsak a helyszínen lettek eltemetve a szovjet csapatoktól lemaradt katonák által kivégzett menekülő német vagy magyar katonák.

Ez a katona, akinek a sírjánál állunk, a közeli kövesárokban volt eltemetve egy másik társával. Mindketten vélhetően magyar katonák voltak, haláluk körülményeiről semmit nem tudunk, a nevüket sem tudjuk. Az egyik katonát a hozzátartozói haza vitték, a másik itt maradt, az ő sírjánál állunk most. Áthelyezése a kövesárokból, ide az 1948-ban

frissen alapított temetőbe Eszes Illés bácsi kezdeményezésére, szervezésében és közreműködésével, levéltári forrásokból kikövetkeztetve 1948 novemberében történhetett.

Jászboldogházán eddigi ismereteink szerint az alábbi helyeken található még ismeretlen katona sírok. Sass Lajos bácsi tanyájánál 2 szovjet, Beszteri Feri bácsi tanyabejárója mellett 2 német katona, mind a négyen a harcok áldozatai lettek. Szádvári Vendel bácsi tanyája közelében lévő magas feszültségű villanyoszlop mellett 3 ismeretlen nemzetiségű van eltemetve, haláluk körülményei ismeretlenek. Besenyi Pista bácsi tanyájánál egy magyar állampolgárságú, de a német hadseregben szolgáló személy, őt egy szovjet katona elfogta, és a helyszínen agyonlőtte.

Tisztelt Hallgatóság!

Nehéz ezekről a dolgokról beszélni, de fájdalmainkat ki kell beszélni. Ezek a névtelen halottak, a vesztes háború után nem hogy hősi halottak, de még elsírátható halottak sem lehettek, és tisztességes temetésben sem részesülhettek.

Ezek az elhunyt katonák, akár melyik oldalon is harcoltak, hősök és áldozatok. Parancsot teljesítettek, vélt vagy valós érdekekért küzdöttek, szenvedtek halált. Nem tudjuk kik ők, szülők, feleség, jegyes, kedves, gyermek, a háború után hiába várta őket, ők már nem tudtak hazamenni. Valahol Oroszországban, valahol Ukrajnában, valahol Németországban és valahol Magyarországon egy család örökre kevesebb lett egy fővel, a kenyérkeresővel, az ismeretlenségben történő elvesztésükkel. Többségük nem tudja, mikor és hol vesztette el hozzátartozóját, hol van eltemetve férje, gyermeke, kedvese, édesapja. Nem tudnak vinni egy szál virágot a sírjukra, és nem tudják azon az emlékezés gyertyáját meggyújtani.

Tegyük meg most mi ezt. A halott katona nem ellenség, a végtisztesség mindenkinek kijár. Emlékezzünk e sírnál valamennyi Jászboldogházán nyugvó ismeretlen katonára – e sírmelek adózzon az Ő emléküknak is – ők a mi halottaink, és a hőseink is. Fontos, hogy szívünkben, és emlékeztünkben ők is tovább éljenek. A nemzet hősi halottai emlékének megőrzése valamennyiünk számára fontos kell, hogy legyen. Aki nem temeti el hőseit, nem siratja el halottait, nehezen várhatja el az utókor megbecsülést.

Tisztelt Jelenlévők!

Befejezésül engedjék meg, hogy a költőt idézzem:

„Nyugodj el immár örök békességben

Harcos útjaink fűradt vándora.

Álmodd a szabadság napsugaras álmát

Mi fájdalmas hősünk, magyar katona.”

Mi fájdalmas hőseink, Jászboldogháza földjében nyugvó ismeretlen katonák, nyugodjatok békességben!

A felszenteléskor az én hibámból sajnos elmaradt a köszönet. A nemes felajánlók megérdemlik, hogy nevük feljegyeztessék. Tudom, vannak szavak, amik, ha nem akkor és ott hangzanak el, már másképpen csengenek, de utólag is ki kell mondanunk. A BOLDOGBT nevében is hálás köszönetemet fejezem ki Kövér Gyula családjának és Gömöri Györgynek, hogy önzetlen felajánlásukkal emléket állítottak az elhunyt katonáknak.

Veliczkyné Koncsik Ilona

VII. JÁSZFÓROM Pusztamonostoron

2005 óta megrendezésre kerül a Jászbaráti Társaságok vezetőinek Fóruma, melyet minden évben más település vállal fel. 2011.szeptember 24.-én Bajtai Miklós, a Pusztamonostoriak Baráti Köre meghívására jöttünk össze. A találkozó a Balázsovich-kúria patinás épületében (ma Művelődési Ház) kezdődött, ahol a házigazda köszöntője után az iskolások verses, zenés műsorral kedveskedtek. Sári Ferenc polgármester ismertette a település történetét, múltját és jelenét. Nagy sétát tettünk a faluban, kísérőink bemutatták a nevezetességeket, a temetőben megtekintettük Pusztamonostor híres családjainak síremlékeit. A túrát a Galéria Étterem és Pizzériában egy finom ebéd követte. Délután került sor az eszmecsere, ahol mindenki szót kapott. Meghirdetett főtéma a faluszépítés volt. Több településen egy szervezet fogja össze a faluszépítés, helytörténet kutatás, elszármazottak és helyben élők programjait. Tájékoztatót adtam arról, hogy Jászboldogházán több civil szervezet is működik és köztük szoros együttműködés van. A BOLDOGHÁZI HÍREK e

témájú cikkeiről fénymásolatokat osztottam szét, amiben a faluszépítők nagyon szép eredményeiről olvashattunk. Tavalyi fórumon elfogadott közös elképzelésünk megvalósítását Tóth Tibor a Jászfényszarusiak Baráti Társaságának vezetője vállalta, aki beszámolt az eddig elvégzett munkáról. Ennek értelmében a közös kiadványra pályázaton kívánunk indulni. A kiadvány célja a Jászság sokszínűségének, a társaságok tevékenységének bemutatása. Megmutatni azt a

sok-sok helyi kulturális és természeti örökséget, melyet ezen szervezetek újíttak fel, hoztak létre. Tóth Tibor által összeállított vázlat elfogadásra került és mindenki vállalta, hogy 8-10 oldalon képpel illusztrálva bemutatja a társaság tevékenységét.

Lehetőség van arra is, hogy a falu rendszeres éves programjairól is rövid ismertető jelenjen meg, időpont és szervezők adataival.

Mint mindig, most is sok tapasztalattal, ötlettel gazdagodtunk és reméljük, ezeket hasznosítani tudjuk a későbbiekben.

Veliczkyne Koncsik Ilona

Adventi készülődés

az iskolában

a virágüzletben

az oviban

a takarékszövetkezetben

A 2011-es év a tűzoltók szemével nézve

Év vége közeledik, ilyenkor számvetést szokás tenni a mögöttünk hagyott évről. Számvetés helyett néhány gondolatot szeretnék megosztani az újság olvasóival. Mi, tűzoltók olyanok vagyunk, mint a rossz gazda, aki mindig az időjárást szidja.

A tűzoltó egyesület azon tagjai, akik rendszeresen kiveszik részüket a tűzoltó munkából, elmondhatják, hogy munkájuk nagy részét az időjárás szélsőségei miatt kell végezni. Mindenki előtt ismert, hogy a 2010-es év a rengeteg csapadék okozta belvíz elleni védekezés telt el. Az elmúlt évben a szokásos mennyiségnek a kétszerese (több mint 1000 mm) hullott le eső illetve hó formájában. Sok munka, sok idő, üzemanyag ráfordításával ez év tavaszára sikerült úrrá lenni a belvizen. De mindez már a múlté, azóta nagyot változott a világ, vagy inkább az időjárás. Az idén eddig alig 400 mm csapadék volt. A határban dolgozó ember, illetve a tűzoltó a megmondhatója, hogy az évszázados aszály mennyi többlet munkát illetve üzemanyagot emésztett fel. Én most inkább a tűzoltó szemszögéből szeretném megvilágítani a jelenlegi helyzetet.

Mindannyian tudjuk, hogy jogszabály tiltja a határban a hulladékok, szármadványok és a gaz elégetését. A tavalyi megművelhetetlen területeket óriási mennyiségű és méretű nád, gyékény és más növény borította el. A víz visszahúzódása után mindenki próbálkozott újra visszavenni a természetből a területet. A legolcsóbb, a legtekélyesebb, leggyorsabb megoldásnak a száraz növényzet meggyújtása kínálkozott. Igen ám, de a jogszabály tiltja az égetést, tudja ezt Pista bácsi is. Így aztán valami megoldást keresve Pista bácsi szombat délután, úgy alkonyat közeledtével, kimegy a földje sarkára, aztán amikor senki nem látja egy gyors mozdulattal meggyújtja a hatalmasra nőtt növényzetet. Mint aki jól végezte dolgát, máris ott hagyja a helyszínt, mert a végén még majd meglátja valaki, akinek nem kellene, aztán megbüntetik, pedig ő csak jót akart. Aztán mikorra besötétedett, lett ebből a jóakaratból

akkora kiterjedésű tűz, hogy két város, meg három falu tűzoltóinak egy éjszakába telt mikorra eloltották. Másnap reggel Pista bácsi bosszúsan megállapítja, hogy nem sikerült a mutatvány, mert valami folytán csak a fele terület égett le, így vasárnap este felé újra próbálkozik, aztán kezdődik minden előről.

Viccesen hangzik az előbbi történet, de ilyen és ehhez hasonló eset nem egyszer előfordult az idei őszy folyamán. Aztán leégett ilyen tűz okán egy lakatlan tanya, került közvetlen veszélybe lábón álló, érett napraforgó, kukoricatábla, állattartó telep, nem sokon múlt, hogy nem égtek meg a határban lerakott méhek, stb. Nem beszélve arról a sok üzemanyagról amit a tűz megfékezése, eloltása miatt használtunk el. Mezőgazdaságban dolgozó, gazdálkodó emberként tudom, hogy legjobb megoldás, (még ha törvénytelen is), sok esetben az égetés, de arra kérnék mindenkit, hogy ne tegye felelőtlenül. Vegyünk annyi fáradságot, hogy a tábla szélét körbe szántjuk vagy tárcsázzuk, vegyük figyelembe a szél irányát, és soha ne hagyjuk ott a tüzet, nagy károkat előzhetünk meg ezzel a néhány apró dologgal. Igaz, hogy a tarló égetés ideje már elmúlt, de ezt a néhány jó tanácsot a jövőre vonatkozóan sem árt megszívlelni. Közben elérkezett a következő veszélyforrás időszaka, az adventi gyertya meggyújtása, remélem, hogy ezt is mindenki felelősen, figyelmesen végzi, és az év hátralévő részében már mi, tűzoltók is a pihenésre koncentrálhatunk.

Elnézést kérek minden Pista bácsitól, csak a közérthetőség kedvéért vettem kölcsön a nevüket. Közeledő névnapjuk alkalmából kívánok minden Istvánnak és Jánosnak erőt, egészséget, az újság olvasóinak pedig békés, boldog karácsonyi ünnepeket

a boldogházi önkéntes tűzoltók nevében.

Szűcs Gergely

Az „Ezüstkor” Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete köszönetét fejezi ki mindenkinek, aki adója 1 %-ának felajánlásával vagy bármely módon hozzájárult az egyesületünk működéséhez, a terveink sikeres megvalósításához.

A közelgő ünnepekre községünk valamennyi lakosának

**Áldott, békés, családban töltendő
karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván
az egyesület vezetősége**

PORTRÉK A CIVIL SZERVEZETEKBŐL

Emlékképek Jászboldogházáról (1949 és 1953 között)

Egy borongós, hűvös őszi estén, az állomás első vágánya melletti un. pályamesteri lakás elé egy vasúti vagon állítottak, benne az új pályamester ingóságai. Akkoriban a vasúti közepvezetőket ilyen módon és nagyon könnyen irányították 4-5 évente változó szolgálati helyükre. Édesapám, Fodor Istvánt, ekkor helyezték át Boldogházára. Jászberény után a petróleumlámpás világítás és az új környezet nekünk, gyerekeknek – Kati húgommal ketten voltunk – eleinte szokatlan volt, de mint gyerekek ennek is megtaláltuk a szépségét, és nagyon hamar feltaláltuk magunkat. Édesanyám, aki akkor még nem dolgozott, hamar megismerkedett a mindenki által ismert és megbecsült Üveges családdal. Lenkével igen jó barátságot kötöttek, és mint fiatalok, aktivizálták is magukat.

Az akkoriban történt gyökeres társadalmi változások az aktivitásra később lehetőséget is adtak. Nekem, mint gyerekeknek is feltűntek dolgok már azzal is, hogy az 1949. évi szeptemberi iskolai évnívó eredetileg a templomban kezdődött volna - itt szokott orgonálni az iskolaigazgató, Rózsa Sándor – de szóltak, hogy most csak az iskolába kell mennünk. Azután ez így is maradt.

A társadalmi változások egy részére - mint kitelepítések - nem térek ki, mert akivel még mint érintettel tudtam beszélni, nem kívánta feleleveníteni a családjukat ért megpróbáltatásokat.

Akkoriban, talán 1951-ben, az MNDSZ (Magyar Nők Demokratikus Szövetsége) szervezésére egy szolnoki fiatalembert küldtek Boldogházára, aki bízta Lenkét és Édesanyámat, hogy szervezzenek olyan összejevetelt, amire a falu apraja és nagyjai szívesen jönne, és legyen már egy kis társadalmi élet ebben a községben. Édesanyám és Lenke kitalálták és megszervezték az első magyarnóta estet „Szív küldi szívnek szívesen” címmel. Az akkori kultúrházba, mely a kocsmá udvarán volt, nagyon sokan eljöttek, és hamar híre ment a rendezvénynek. Küldték is a dalokat gyors egymásutánjában. Az énekesek közül Töröcsik Icát, Üveges Lenkét, Kontra József állomásfőnököt, Konkoly Vilmost és Nyitrai Jósikát említeném. Ők azután a későbbi, másod-

Fodor László

dik nótáeseten is énekeltek. Az nótáest után bál volt reggelig, amiről sokáig beszéltek a környékiek is. A bál bevételét a közakaratnak megfelelően a templom javára fordítandóan a köztisztelen álló plébános kapta.

A siker megkövetelte a második „Szív küldi” megrendezését is, erre a következő évben került sor. Ez már olyan sok érdeklődőt vonzott, hogy az emberek nagy része már csak az udvaron tudott elhelyezkedni. Az előző rendezvény szövegei mellett vendég énekes is volt, sajnos a nevét már nem tudom, de Tápiógyörgyéről jött, és csodálatosan énekelte a „Bokrétát kötöttem mezei virágból” kezdetű dalt. Óriási sikere volt. A bevétel egy része itt is közérdeket szolgált, melyből az iskola kapott az akkor igen nagy dolognak számító írógépet.

Mint gyerekeknek, a színpadkép mindig emlékezetes marad, mert a díszítésre felhasznált dolgokban felismertük a saját, a szomszéd és más ismerősök függönyeit, szőnyeget. Arra is emlékszem, hogy a színpad megvilágítása petróleumos gázlámpákkal történt, és a színhatás eléréséhez léckeretre feszített színes celofánokat húztak eléjük. Villanyvilágítás akkoriban még csak a malomban volt, az is saját generátorukról, s egy-egy lakodalmi rendezvényre innen húzták át a vezetékeket a kocsmá udvarára.

Kulturális élet az iskola területén is volt. Néha szindarabokkal készültünk a jeles napokra. Kedves emlék a Lengyelországból elszármazott, de később haza költözött „Sándor bácsi” munkássága, aki a gyerekeket énekre és táncra tanította. Természetesen lengyel táncokat táncoltunk, amiket a kultúrházban

egy-egy előadás közben gyakran előadtunk.

Édesapám munkájáról (a pályamester kb. 40 ember irányításával vigyázott a vasúti sínek biztonságára), mint gyerekek nem sokat tudtunk, de arra emlékszem, hogy minden nagyobb esemény bográcsban főzött gulyásleves volt megkoronázva. Az viszont még ma is előttem van, amikor az ő irányításával a pályamunkások felépítettek egy melegedő helyiséget, és azt is egy vacsora keretében avatták fel. A vacsora közben az egyik előmunkás ezt a jelenlévők nevében megköszönte Édesapámnak. Apám válasza ma is a fülemben cseng: „Ne nekem köszönjék, hanem Rákosi elvtársnak”. Kötelező taps, én meg csak csodálkoztam. Hát akkor ilyen időket éltünk!

A vasutasok sorsa az állandó áthelyezés lévén, 1953. decemberében Szolnokra költöztünk, így az ötödik osztály második félévét már Szolnokon jártam. Ott eleinte egy kicsit falusi gyerekek néztek, de az év végén kapott kitűnő bizonyítvány jelezte, hogy Jászboldogházán kiváló pedagógusok tanítottak bennünket. Köszönöm is Nekik!

Középiskolába Szegedre jelentkeztem a Vasútforgalmi Technikumba, de nem voltam eléggé munkás származású (közben Édesapám is továbbtanult egészen a második diplomáig) és hát elutasítottak. Ezek után felvételre jelentkeztem az Esztergomi Ferences Gimnáziumba. Ott már időn túlinak számítottam, de a rektor a beszélgetést követő héten levelet írt, „várnak augusztus 28-án” befejező résszel.

No, itt érettségiztem, és nagyon nagy kedvvel pedagógiai pályára szerettem volna menni.

Ekkor megint kaptam egy „pofont” az élettől, mert azt közölték velem, hogy ebből az iskolából ide nem mehetek. Erre szó szerint mérgemben elmentem Budapestre szakmát tanulni. Két év alatt elektroműszerész szakmát szereztem, közben a rádió és TV műszerész végzettséget is sikerült elsajátítanom. Budapesten MÁV munkahely, katonaság, különféle vasúti tanfolyamok, majd szép csendesen beiratkoztam Szegedre a Műszaki Főiskolába, amit az iskola elköltözése miatt Győrben fejeztem be. Ezen viharos időszak közben – a katonaság alatt - egy gyors

házasságban két fiú gyermekem született. Húsz év múlva újból házasságot kötöttem, Szombathelyre költöztem. Feleségemnek, Marikának is két fia van. El vagyunk látva unokákkal. Öt fiú és egy kislány. A nyarat az unokák 24 órás ellátással nálunk töltik, általában 3 és 5 közötti a létszám egyszerre, és most a téli szünetben is várjuk őket. Szombathelyen a MÁV Igazgatóságon dolgoztam osztályvezető helyettesi beosztásban, s hogy régi vágyam is teljesüljön, mel-

lékesen a Savaria Szakközépiskolában tanítottam, még nyugdíjazásom után is. Most, mint aktív nyugdíjas, itt az Alpokalján töltjük minden időnket, szombathelyi lakásunkat meg rendszeresen takarítjuk, és öntözzük a virágokat. Itt az Alpokalján igen kellemes a klíma, talán ennek is köszönhetem, hogy egészségileg is rendbejöttem.

Szombathely, (Felsőcsatár) 2011. november 10.

Fodor László,
BOLDOGBT tagja

„Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, s akit szeretünk, azt nem feledjük el.”

Shakespeare

Egy szép budafoki kertés házban lakik Tóth Antal és családja. Anti alapító tagja volt a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának. Felesége Bayer Anna, négy évig tanított Jászboldogházán. Már többször jártam náluk, kértem Öket, írjanak magukról a helyi újság számára. Mivel időben nem adtam le egy megígért cikket, így utolsó nap már más lehetőségem nem volt, mint telefonon faggattam Ancikát, meséljen boldogházi élményeiről, és valljon egy kicsit magáról, családjáról.

Szép volt, mert fiatal voltam – kezdi a visszaemlékezést. Pedagógusi pályámat itt kezdtem 1956-ban, ide helyeztek, mivel Szolnok megyében tanító hiány volt.

Az iskola melletti kis épületben kaptam szállást. Nem volt könnyű a kezdés, de én nem ijedtem meg a kihívásoktól. Mint pesti gyerek, nem ismertem hogyan kell a vaskályhába begyűjtani, de megoldottam. Kezdetől nagy segítséget kaptam a Menyhárt házaspártól és a szomszédos Konkolyné Irénkétől. Nem féltem, de amikor 1956-ban itt vonult át a katonaság, Menyhártné Marikáék felajánlották, menjek át hozzájuk. Egy pár éjszakát ott is aludtam.

Mindig alsóban tanítottam. A legcsodálatosabb volt, (főleg akkoriban) az első osztályosokat tanítani. Akik szeptemberben, mikor elkezdtük az évet, nem ismerték a betűket, számokat, és karácsonyra már tudtak olvasni. Ilyen látványos fejlődés, talán másutt nincs is.

Nagyon kedves tanítványokra emlékszem, Tóth Kati, Balla Mancsi, Oláh Kálmán, Tóth Karcsi...

A tanítás mellett könyvtáros is voltam mind a Tanácsházán működő községi könyvtárban, mind az iskolában. Sok jó könyvet elolvastam. Egyéb kultúrprogramokban is benne voltam. Aki Pestről jött, biztosan tud énekelni, táncolni - gondolták - ezért engem kértek fel, hogy például a Marika által rendezett Csipkerózsika előadáshoz tanítsak be egy tánc betétet. Nagy sikere volt, így más rendezvényekhez is az én feladatomból volt az ének és tánc. Egyébként énekelni mindig szerettem.

Egy éve voltam Boldogházán, mikor – igazán nem tudom milyen meggondolásból – meghívtak egy osztálytalálkozóra,

Bayer Anna

Krasznai Lajosék osztálya. Valószínűleg nem véletlenül, de Anti is ott volt. Így ismerkedtünk meg.

1960-ban esküdtünk, majd felköltöztünk ide a szüleimhez. A házat mi bővítettük ki, majd a lányoméék ráépítettek.

Budapesten, itt Budafokon, egy évet a gyógypedagógiai iskolában tanítottam, majd a Baross Gábor telepi iskola, azután a Bartók Béla iskola volt a munkahelyem, onnan mentem nyugdíjba 1993-ban. Nagyon szerettem tanítani. Most is van egy magán tanítványom, és persze az unokákkal is sokat foglalkoztam.

Lányom óvónő, neki egy 23 éves lánya és 18 éves fia van. Ők itt laknak. Fiam szintén pedagógus végzettségű, de most a Nemzeti Filharmonikusok Kórusának menedzsere. A kórusal nagyon sokat utazik a nagyvilágba. Neki is egy lánya (17 éves) és egy fia van, Ádám most első. Nagyon aranyos gyermekeink,

unokáink vannak, hál Istennek, nem vagyunk egyedül. Több gondnal, bajjal, betegséggel megküzdöttünk már, sokat aggódtunk egymásért, de nem hagytuk el magunkat. Antinak a kertben, nekem a konyhában van mit tenni. Sajnos mostanában kicsit rosszul alszom, megérezem a frontokat.

Nagyon szép emlékeim vannak Boldogházáról. Aranyosak voltak a gyerekek és határtalan pedagógustisztelek a szülők. A különböző alkalmakkor, például pedagógusnapra, olyan sok szép virágot kaptam, alig tudtam hová elhelyezni.

Így 50 év távlatából is szeretettel emlékszem a régi tanítványokra, a kedves boldogháziakra.

Hosszú telefon beszélgetésünkből ezeket tudtam lejegyezni, szívesen hallgattam volna még tovább, mert egyrészt jólesik a régi időket visszaidézni, másrészt én igazán itt, Budapesten ismertem meg jobban ezt a kedves családot, és talán kerültünk egy kicsit közelebb egymáshoz. Hálásan köszönöm a lehetőséget, hogy írhattam, és tovább adhatom ezeket a sorokat az olvasóknak.

Budapest, 2011. december 12.

Veliczkyne Koncsik Ilona

Nálunk is járt a Mikulás!

December 6-án verőfényes napsütésben megérkezett a Mesevár óvodába a Mikulás. Talán nincs is annál nagyobb öröm, mint látni a gyerekek csillogó szemét, arcát, amint megpillantják az ajtóban a már annyira várt Télapót. Az izgalmukat jelzi, hogy már napok óta csak azt kérdezik, hogy „Hányat kell még aludni, hogy jöjjön a Mikulás?”. A gyerekek versekkel, énekekkel, valamint egy meseelőadással készültek, hogy méltó módon köszöntsék a hosszú úton elfáradt Mikulást. Lappföld lakója nem érkezett ám üres kézzel, hiszen, ahogy a dal is mondja, volt zsákjában minden jó... A gyerekek műsora után a Télapó megköszönte a kedves fogadtatást, és kiosztotta a csomagokat. Természetesen mindenkinek hozott ajándékot, hiszen csupa-csupa jó gyermek és óvó néni várta őt. Az ajándékosztás után a gyerekek gyorsan birtokba vették a könyveket, dínós kirakót, hajas babát, főző felszereléseket stb.

Sajnos a Mikulás nem tudott sokáig maradni, mert még nagyon sok gyermek várta. Végezetül megkértük, hogy küldjön hófelhőket óvodánk fölé, majd megígérte, hogy jövőre is eljön, és felült (hó hiányában) a motoros-szánjára.

Köszönjük az óvó néniknek és dadus néniknek a felkészítést, valamint, hogy kellemes délelőttöt varázsoltak nekünk!

Duruczné Makó Ildikó

ISKOLAI HÍREK

Csuhébál

Október 2-án rendeztük meg az idei tanév első nagy eseményét, a Csuhébált.

A készülődés már hetekkel korábban elkezdődött, hiszen minden osztály tánccal járult hozzá a rendezvény színesítéséhez. Mi, 8. osztályosok három tánccal is készültünk, és az

egész műsor nagy sikert aratott a nézők körében. A programot színesítette, hogy a táncok után minden osztálynak kérdésekkel és játékokkal készültünk. A tombolahúzás után a felsősöknek diszkó volt, melyet mindenki nagyon várt. Reméljük, sikerült olyan bált rendezni, amely mindenkiben jó élményeket hagyott.

Kordács Nóra
8.o.

Pályaválasztási ankét

Mi, nyolcadik osztályos tanulók az osztályfőnökünkkel 2011. november 17-én ellátogattunk a szolnoki Széchenyi Gimnáziumban megrendezett Pályaválasztási ankétára. Az ankét egy pályaválasztási kiállítás, ahol rengeteg iskola hívja fel magára a figyelmet érdekes bemutatókkal, ismertetőikkel és szórólapokkal.

Több mint negyven középiskola vett részt a megyéből ezen a rendezvényen. Csoportosan körbejártuk az iskolák pavilonjait, és hasznos információkat gyűjtöttünk be egy-egy iskoláról.

Az osztályunk nagyon jól érezte magát, és nagy segítséget nyújtott ez a nap a pályaválasztás terén.

Berkó Albert 8.o.

Egészség hét

Iskolánk november 14-től egészséghetet tartott. Minden reggel 10 perces tornával indítottunk, melyet mindig más-más felsős osztály rendezett. Az iskolai ebédlőben Andi néniék egészségesebbnél egészségesebb ételekkel és italokkal vártak minket. Az egészséghetet izgalmas vetélkedők zárták. Az alsósoknak még azon a héten megrendezték, a nagyobbakra viszont a következő héten került sor.

November 18-án zárult le ez az esemény, mely mindenkinek elnyerte a tetszését.

*Kordács Nóra– Lőrincz Krisztina
8.o.*

Mikulás az iskolában

Iskolánkba december 6-án megérkezett a Mikulás. Mi, diákok nagyon vártuk a télapó eljövetelét. Dél előtt az alsósoknak voltak ügyességi és gyorsasági feladatok. Majd délután a kicsik és a nagyok örömeire megérkezett a télapó. Az osztályok rengeteg érdekes ajándékot kaptak.

Az ajándékok kiosztása után hagyomány szerint elkezdődött a Mikulás kupa, ahol felsős lányok és fiúk mérték össze foci tudásukat. Izgalmas és sportszerű mérkőzések voltak.

Az első a fiúknál a **nyolcadik** osztályosok, a lányoknál a **hetedik** osztályosok csapata lett.

Így sok szép élménnyel zártuk a Mikulás napját. Az ajándékok mellett a sportverseny is feledhetetlen számunkra. Mindannyian remekül éreztük magunkat.

Berkó Albert 8.o.

Luca nap

December 13-án rendeztük meg a Luca napi foglalkozásokat. A gyerekek rengeteg programban vehettek részt különböző tantermekben. Egyes termekben műanyag flakonokból virágot lehetett készíteni, máshol a diákok karácsonyi képkeretet készítettek.

Úgy gondolom, a délután legszórakoztatóbb eseménye az activity party volt. A csapatok két teremben játszottak. Az egyik osztályban a hatodikosok, a másikban a nyolcadikosok arattak sikert.

A visszajelzések szerint az iskola tanulói jövőre is ilyen jól szeretnék érezni magukat, mint ezen a délutánon.

Iskolánkban befejeződött a nyílászárók cseréje. Bízunk benne, hogy nemcsak esztétikailag, hanem a fűtésszámlán is látható lesz a különbség.

Téli szünet: december 22-től január 3-ig (első tanítási nap: január 4. szerda)

*Berkó Albert,
Pomaházi Gábor
nyolcadik osztályos
tanulók, az Activity
party szervezői*

A hatodikos győztes csapatok

*Békés, szép karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt
kívánunk!*

Iskolánk tantestülete és diákjai

Hogy tetszik lenni?

Juhász Józsefné Terike bizonyára sokak számára ismerős, hiszen kevés olyan család van, aki valamilyen alkalomra ne készítettett volna vele cukrász különlegességet, egy szép égetett tortát, szakmai nyelven grillázstortát. Őt és ezt a különleges kézművességet szeretném most a Kedves Olvasóknak bemutatni.

1954. májusában születtem, itt Jászboldogházán, egy Jakabi tanyán. 3 éves koromban Tápióbicskére költöztünk, ami – szüleim elmondása alapján – a család nagy tévedése volt. 3 év után Jászberénybe költöztünk. Ott nőttem fel, ott végeztem iskoláimat, ipari iskolát kárpitos szakmával, majd később esti tagozaton az érettségit. 1976-ban mentem férjhez és 1981-ben költöztünk Jászboldogházára. Andor és Gábor fiam után Viktor már ide született. 1977-ig a BUBIV –nál dolgoztam, majd 7 év gyes után a Securitasnak voltam bedolgozója. 2009 óta vagyok itthon.

Mikor kezdődött az égetett tortakészítés iránti szeretete?

Édesanyám és a testvére is gyakran készítettek. Persze akkoriban még inkább csak lakodalmakba. Édesanyám mellett kislánként segédkeztem „kellett”, diót darálni, keverni. 14 éves koromban készítettem az első önálló munkámat, a barátnőm születésnapjára. Aztán egyre többször és folytattam édesanyám után.

Most már nemcsak lakodalmakba, hanem egyéb alkalomra is kérnek egy – egy tortát

Igen, születésnap, névnap mellett egyéb családi eseményre is szívesen lepik meg szeretteiket az emberek. Nemrégiben például katonai eskü alkalmából katonát kellett készítenem.

A megrendelések mellett szakmai versenyeken is részt vesz. Milyen versenyekre szokott nevezni?

Három jelentős, évről – évre ismétlődő versenyen szoktam részt venni. Tiszaföldváron, Tápióbicskén és Budapesten. A Tápióbicskén megrendezett verseny Kárpát-medencei, tehát határon túli. Volt is már versenyző Erdélyből, Kárpátaljaból is. Kezdetben volt Jásztelken is, de az utóbbi években ott

már nem rendeznek. 2001-ben épp Jásztelkekről hoztam el a Különdíjat, a Szent Koronával.

Az elmúlt évek során 4 aranykupát nyertem: Virágkosár, Szent Jobb, Bakancs, és legutóbb november végén, **Doktor táska volt az elkészített torta.**

Milyen szempontok alapján szokta a zsűri értékelni a bemutatott különlegességeket?

A Cukrász Olimpia szempontsora itt is a zsűrizés alapja. A díszítés, nehézségi fok, íz, küllem mellett az ötletesség, kreativitás is szempont. Egy versenyen több arany, ezüst és bronz díj is kiosztásra kerül. Az összeadott pontok alapján a 70 – 80 közötti munkák bronz, a 80 – 90 pont közötti torták ezüst, és a 90 – 100 pont közötti alkotások aranyérmesek. Most például 56 torta volt, nehéz lett volna közülük csak egyet kiválasztani.

A kiállított tortákkal mi szokott történni a verseny után?

Tápióbicskén nincs nevezési díj, de a kiállított torták ott maradnak, és azokat felajánljuk jótékonyági célokra, iskoláknak, óvodáknak, öregek otthonába. Máshol nevezési díjat fizetünk, és ott a tortákat elhozzuk.

Milyen rendezvényeken szokta még bemutatni a készített termékeket?

A Jász Világtalálkozókon, Kézműves vásárokon, Jászdózsán a Dózsai napokon, Jászberényben a Kézműves börzén, a Bőségasztal terítés elnevezésű rendezvényen. Falunapokon, Milótán a Diófesztiválon.

Bizonyára találkozott már hírességekkel, akik megcsodálták munkáit.

Benke Laci bácsi, mesterszakáccsal már többször találkoztam, először Jászárokszálláson, és szívből gratulált munkáimhoz. Nem sokkal később újból találkoztunk egy rendezvényen, megismert, és nagy szeretettel köszöntött, és mindig nagyon kedves, személyes a találkozás.

Merre, hová vittek már ajándékba a tortákból?

A legtávolabbi, amit tudok Ausztrália, Kanada,

de Németországba, Szlovákiába és Kárpátaljára is vittek már.

Sajnos sokszor kell orvoshoz, kórházba járnom és én is szoktam kedveskedni egy-egy darabbal az orvosoknak, nővéreknek és nagyon örülnek neki. Szokták is mondani, hogy „jön a cukros néni!”

A fényképek sok szép tortát örökítettek már meg. Van itt traktor, horgász, katona, hegedű, Szent Vendel, Himnusz, templom, felsorolni is nehéz. De van itt egy érdekes alkotás!

Igen, ez 2005-ben volt. Az ország minden részéről gyűltünk össze, és egy Guinness rekordot készítettünk, amely 363 cm magas grillázsépítmény lett. A 15 emeletes tortát 28 grillázsstorta készítő készítette.

Sok időbe telik egy – egy torta elkészítése?

Igen eléggé. A Szent Jobb elkészítése 12 órát vett igénybe, de előtte kb. 12 órát dolgoztam a tervezéssel. Lerajzoltam a mintákat, sablonokat készítettem. A formák kidolgozásában Andor fiam is szokott segíteni, fából, fémből is készülnek alapformák, amiket a munkám során felhasználok.

Érdekes és szép mesterség, szakma. A Terike nagynénje átadta a mesterségét lányának, unokájának. A Terike családban is van, aki folytatja? Van kinek tovább adni ezt a tudást?

Igen, Janka unokám elég érdeklődő, nagyon örül a díjaknak, szereti is a tortát, volt, hogy elkísért egy – egy rendez-

vényre. Kérdeztem is már tőle és legutóbb azt válaszolta, hogy mama már megbeszélte, „én is meg fogom tanulni!”

Reméljük és kívánjuk, hogy legyen folytatása ennek a szemet, száját gyönyörködtető munkának! Eddigi sikereihez szívből gratulálunk, kívánunk jó egészséget, további szép sikereket, hogy önmaga és mindannyiunk örömére sokáig gyönyörködhessünk a torta különlegességeiben, és persze élvezhessük is, hiszen nemcsak szép, de nagyon finom is!

Bóta Mizsei Ilona

Ünnepvárás a konyhában

Az év legszebb és leginkább családi ünnepe a karácsony, amikor minden a szeretetről, a barátságról és a harmóniáról szól. Ennek az ünnepnek különösen fontos része a készülődés, melynek során a lakás díszítésével meghitté, ünnepivé varázsoljuk otthonunkat. Az ünnep közeledtével egyre inkább belengi a lakást a kellemes vanília és fahéjillat, jelezve, hogy a konyhában készülnek a finomabbnál finomabb sütemények. Ez a foglalatosság lehet közös, családi program is, amelyben a gyerekek is szívesen vesznek részt. A legkisebbek számára is nagy élményt jelent a tészta nyújtása, annak megformázása, díszítése, s az együttlét jó alkalom a családi beszélgetésekhez, régi történetek meséléséhez is. A sütemények kiválasztásához ötletet adhat a következő recept, amely amellettt hogy nagyon finom, a karácsonyfa díszje is lehet:

Fahéjas-mandulás fenyők

Hozzávalók

35 dkg liszt,
½ csomag sütőpor
20 dkg porcukor
12 dkg vaj
2 tojás
1 vaníliás cukor
10 dkg őrölt mandula vagy dió
1 kávéskanál őrölt fahéj,
pici só.

A mázhoz

10 dkg cukor
2 dkg díszítőcukor

A lisztet átszitáljuk, összekeverjük a sütőporral, cukorral, csipetnyi sóval, a vajat elmorzsoljuk benne, majd a tojásokkal, vaníliás cukorral, mandulával és fahéjjal összegyúrjuk. Lisztezett deszkán 2-3 mm vastagságúra nyújtjuk, fenyő vagy csillag alakú formával kiszúrjuk, vastagabb varrótüvel lyukat készítünk, hogy a fenyőfára is felakaszthassuk. Sütőpapíron előmelegített sütőben kb. 10 percig sütjük.

A mázhoz a cukrot 2 evőkanál vízzel összeforraljuk, amikor kicsit kihűl, belemártjuk a süteményeket. Tálcára tesszük, s mielőtt a máz megszilárdul, rászórjuk a színes cukorkát. Szárítás után jól záródó dobozban sokáig friss marad. Szépen becsomagolva, szalaggal díszítve egyedi és személyes ajándék is lehet szeretteink számára.

Kellemes készülődést, meghitt ünnepeket kívánunk!

-B-

Hírek a kapitányokról

A Jászkun Kapitányok Tanácsa soros ülését Kiskunfélegyházán tartotta november 12-én. Mi, jászkapitányok előzetes egyeztetés alapján egy kis busszal mentünk a rendezvény színhelyére. A jászkapitányok és feleségeik jász ruházatban elég szép számmal vettünk részt. Megérkezésük a fogadás a Kiskun Múzeumban a korábbi kiskunkapitányok székházában történt. A program része volt a 100 éves városháza bemutatása, ahol a Kapus Krisztián, a Kiskun Önkormányzatok Szövetségének elnöke, Kiskunfélegyháza polgármestere köszöntött bennünket, és tájékoztatást adott a városháza történetéről, és fotókiállításon mutatta be a létesítmény építésének eseményeit, problémáit. Megtekintettük a 250 éve felszentelt Sárlos Boldogasszony templomot, amelynek alapjait a kitelepült (áttelepült) jászok alapozták meg. A harangot, mely ma is megvan, az akkor áttelepült jászok vitték magukkal, és egy *fatemplomot* építettek, melyet felváltott a jelenlegi 250-éves Ótemplom.

Ezután kezdődött a tanácskozás, melynek legsúlyosabb témája a protokoll szabályzat elfogadása. A protokoll szabályzatot már kétszer tárgyaltuk, most a harmadik tárgyalás, illetve elfogadás is nehezen valósult meg. A kidolgozáshoz felkértük korábban Hortiné dr. Bathó Editet, a Jász Múzeum igazgatóját, Bánkiné Horváth Erzsébetet, a Kiskun Múzeumok nyugalmazott igazgatóját és dr. Bartha Júlia néprajzkutatót, a szolnok megyei múzeum osztályvezetőjét.

Erre a témára 1-1,5 óra volt tervezve, és kb. 3-3,5 óra alatt tudtunk vele végezni. Meg kívánom jegyezni, hogy nem a jászkapitányok problémáztak az ügyön. Ezt a protokoll szabályzatot kapják meg a hármaskerületi önkormányzatok és a hagyományörző szervezetek, valamint a JÖSZ (Jászsági Önkormányzatok Szövetsége) a Kun Összefogás Konzorcium, a Kunszövetség, a Kiskun Önkormányzatok Szövetsége, hogy egységes szempontok szerint történjen a kapitány jelölése, beiktatása, a rendezvényekre való meghívás, fogadás, temetés (sajnos már ilyen is volt) házasságkötés (ez várható). Ezek minden kerületben másként alakulnak, és ezért húzó-dott el a tanácskozás. Ezután értékeltük a 2011-es évet, a Jász Világtalálkozót, a kunszentmártoni aratóversenyt és a kiskunfélegyházi kiskunkapitány beiktatását. Ezután következett a 2012-es feladatok ismertetése: a 18-dik Jász Világtalálkozó Jászfelsőszentgyörgyön, az aratóverseny megrendezése Jászberényben. Az időpontok jelenleg (XII hó 6) még nem ismertek. Úgy hallottam, hogy a Jász Világtalálkozó július első vagy második hétvégéje, és az aratóverseny ennek a függvénye. 2012-ben nagy feladat lesz számunkra, jászkapitányoknak, hogy szeptember 8. és 22. között rendezik a II. Kun Világtalálkozót (ezt 3 évenként rendezik). A 2 hét alatt mintegy 36 településre kapunk meghívást, és úgy kell magunkat beosztani, hogy minél több településen tudjuk képviselni a Jászságot. A tanácskozáson részt vett Ficsor József – korábban Kiskunfélegyháza polgármestere – a Kiskun Önkormányzatok Szövetségének alelnöke, aki arról tájékoztatót, hogy 2012. május 6. a „Jászkun Emléknapi” elfogadásra került, így bekerült az országos emléknapi sorába. A betérjesztést az országgyűlés elfogadta. Megállapodtunk, hogy a következő tanácskozásunk március hónapban Kisúj-

szálláson lesz, melynek egyik napirendje az új főkapitány megválasztása. Az új főkapitány személyére a Kiskunkapitányok tanácsa tesz javaslatot, és a Hármaskerületek kapitányainak egyetértésére van szükség a megválasztáshoz. Ezután egy délutáni ebéd következett, és este 7 órára haza is érkezünk.

A következő tanácskozásunk november 18-án Jászberényben volt. Itt csak a jászkapitányok voltak jelen. A gyűlés 17 órakor a Jász Emlékműnél volt, ahol Hortiné dr. Bathó Edit múzeumigazgató tartott egy tájékoztatót az emlékmű létrejöttéről és jövőjéről. Az emlékművet a redemptió 250. évfordulójára hozta létre a Jászsági Hagyományörző Egyesület, a Városvédő és Szépítő Egyesület, a 18 jászsági önkormányzat támogatásával, 15 millió forintért. Ez az úgynevezett Jász Kapitány szobor. A jelenlegi városkép kialakításánál felvetődött a szobor áthelyezése is. Döntés még nincs, de lehet, hogy más helyre helyezik át. Ezután kimentünk az un. Kapitány Kertbe, mely a Riszner sétány jobb oldalán a tüdőgondozó épületével majdnem szemben a Zagyva folyó partján van.

Ez a Kapitány Kert, a redemptiótól a vármegye rendszer kialakulásáig tehát a Hármaskerület megszűnéséig 1745-1876 között regnáló 17 jászkapitánynak állít emléket.

A tanácskozás a Morgó iskolában folytatódott. Itt a Jászság képviselete volt a téma. A megbeszélésen engem két dolog érintett (több is volt). Felkértek a következő aratóverseny szaktanácsadójának, melyet 2012-ben a Jászberényi Gazda és Polgári Kör rendezi Tamás Zoltán jásztelki jászkapitány vezetésével. A felkérést elvállaltam. A másik lényeges feladat az, hogy Jászkísér augusztus 18-20. között egy rendezvénysorozaton belül megrendezi a „Jászpálinka mustrát”. Ez egy új rendezvény lenne, amihez a jászkísériek a Jászkapitányok Tanácsát kérték fel támogatónak. A pálinka mustra lényege, hogy csak jászsági jelentkezést fogadnak el. A végleges döntést majd a januári ülésünkön fogjuk meghozni, de addig is lehet jelentkezni nálam, vagy Orczi Imrénénél. A benevezéshez szükséges mennyiség 0,5 liter. A részletekről az újság hasábjai fogom tájékoztatni az érdeklődőket.

A következő hagyományörző összejövetel november 29-én volt a múzeumi esték sorozatban. Papp Izabella, településünk lakója tartott előadást a Sismis család életéről. A Sismis családról annyit, hogy török eredetűek, és a Jászságba települtek, ahol idővel jászszá hazaszerető magyarrá váltak.

Sismis Mihály fia József akinek levelezéséből volt az előadás témája választva, a szülő-gyermek viszonyról, a hazaszeretetről, a magyar nyelv szépségéről, az 1848-49-es szabadságharc hétköznapi eseményeiről szöveget. A dokumentumok alapján ismertetve lett Sismis József Jászberényben végzett tevékenysége: képviselő, ügyvéd, a Palotásy Dalkör alapítója, a Jászkerületi Honvéd egyesület alelnöke, közgyám, aljegyző stb. Sismis Mihály felesége Szendrey Franciska rokonságban volt Petőfi Sándor feleségével Szendrey Juliával, és Jászberényben meg is látogatták őket. Erről tanúskodik az Apostol Kávéház falán elhelyezett emléktábla.

A Sismis nevet József -mivel idegennek érezte a Jászságban Jászfyra akarta változtatni, de ez nem sikerült, majd testvére 1902-ben tudta nevüket Jászfyra változtatni. Nemesi előnévként a Boldogházi előnevet is használták, mivel ott voltak a birtokaik. Hogy a birtok hol volt azt nem sikerült tisztáznom, de tény, hogy a Pelei út folytatása az un. Durucz bolttól a Nyúl keresztjéig az valamikor Sismis Mihály dülő volt. Valószínűleg ezen a tájékon lehetett a birtok. Ennek az útnak a jobb oldala a Szent Imrei határrész, a bal oldal pedig Portelek.

Az előadás ékesen bizonyította, hogy az idegenek, ha környezetükkel együtt tudnak dolgozni, tudnak a Jászságban boldogulni.

Az év vége közeledtével kívánok minden kedves olvasónak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet

*Nagy Albert
Jászkapitány*

Tükröm, tükröm...

Egyszer volt, hol nem volt...

Nem, ez nem a mesében történt! Ez jászboldogházi valóság, egy igazi valós történet. Egy fiatalember, Nyerges Zoltán, aki életének jelentős részét autóban tölti, és mindig nyitott szemmel jár nemcsak a távoli tájakon, hanem itt Jászboldogházán is, gondolt egyet, és feleségével Katával akcióba kezdtek. S hogy mi volt ennek a lényege, kérdezem Őket:

-K: Az elmúlt időszakban néhány veszélyes útkereszteződésbe tükrök kerültek kihelyezésre. De ez teljes egészében Zoli műve volt. Persze én is nap, mint nap szembesültem a problémával, hogy a Rózsa utcából kikanyarodni szinte életveszélyes. Balra gyakorlatilag nem lehet kilátni. Édesanyaként féltettem gyermekem biztonságát is. És sajnos nem ez az egyetlen ilyen útkereszteződés Boldogházán.

-Z: Kamionosként dolgozom. Munkám során nagyon sok emberrel kerülök kapcsolatba. Egy közlekedésbiztonságtéchnológiai cég raktárában váltak fölöslegessé ezek a tükrök. Arra gondoltam, milyen jó szolgálatot tehetnének még a faluban. Nem csináltam semmit, én csak éltem a lehetőséggel.

- Nagyon sok utána járást igényelt tervek megvalósítása?

-Z: Már régóta téma volt a családban, hogyan lehetne a közlekedéskultúrát és a közlekedés biztonságát javítani. De nem állhatok ott minden ember mellett, hogy "Te, figyelj jobban gyermekeink és szüleink biztonságára!" Sikerült szert tennem néhány tükrörré. Még teljesen "kopaszok" voltak. Keretbe kellett foglalni, felállítani. Megkerestem **Joó Kovács Balázst**, legyen segítségemre, hogy a tervem megvalósuljon. A többi az ő érdeme.

- Ismerőseim is örömmel fogadták a közlekedés biztonságát segítő eszközök kihelyezését, de amikor megkérdeztem, hogy tudják-e kik voltak a kezdeményezők,

Zoli és Kati

Az egyik tükrő
a Rózsa utca sarkon

felsőbb régiókban kutakodtak. Ezért szeretném, ha olvasóink többet tudnának Rólatok.

-K: Én születésemtől boldogházi vagyok, Zoli 1997 óta lakik a faluban, akkor vettem férjül :-).

-Z: Apci születésű vagyok, de Kálban nőttem fel. Már korábban is sok boldogházi embert ismertem, hiszen jegyzőként dolgoztam a vasútnál. Már 12 éve kamionozok. Sajnos a munkámmal jár, hogy kevés időt tölthetek a családommal. Ha én véletlenül itthon vagyok, akkor Kata megy dolgozni.

-K: A kevés szabadidőnkben szívesen kirándulunk, vagy csak kerékpározunk a faluban, vagy kint a határban. Zoli szívesen horgászik. Néha én is elkísérem. Olyankor vég nélkül beszélgetünk, vagy viszek magammal egy jó könyvet. Közös neveljük két lányunkat. Niki már Győrben él, ott végezte a főiskolát, ott vannak a barátai, és oda köti a munkája is. Ritkán látjuk, nagyon értékes az az idő, amit együtt töltünk.

Letti most 7. osztályos. Azt kívánjuk, hogy ő még itt fejezhesse be az iskolát. Jó tanuló, sportol is, szakkörökre, versenyekre jár, minden közösségi tevékenységben részt vesz. Nem is tudjuk, honnan van ennyi energiája. Mellette ő is szívesen kirándul velünk, néha horgászik 'apával'.

Mindkét gyermekünkre nagyon büszkék vagyunk.

Azt kívánjuk, hogy megállják helyüket az életben, és hogy ehhez mi még nagyon sokáig segítséget tudjunk nyújtani.

-Így legyen! Ezt kívánom Olvasóink nevében is, és természetesen köszönjük kezdeményezéseteket, mellyel közlekedésünket biztonságosabbá tettétek!

Áldott ünnepeket kívánok az egész Családnak !

Zrupkó Ferencné

Eljáró boldogháziak

Mindennap utazunk...

„Az utakat sokáig nem érti meg az ember. Csak lépdel az utakon és másra gondol. Néha széles az egyik út, aszfaltos, néha rögös, barázdás, meredek. Az utakat sokáig csak alkalomnak tekintjük, lehetőségnek, melynek segítségével elmehetünk a hivatalba vagy kedvesünkhöz vagy a rikkantó, tavaszi erdőbe. Egy napon megtudjuk, hogy az utaknak értelmük van: elvezetnek valahová. Nemcsak mi haladunk az utakon, az utak is haladnak velünk. Az utaknak céljuk van. Minden út összefut végül egyetlen közös célban. S akkor megállunk és csodálkozunk, tátott szájjal básméskodunk, csodáljuk azt a rejtelmes rendet a sok út szövevényében, csodáljuk a sugárutak, országutak és ösvények sokaságát, melyeken áthaladva végül eljutottunk ugyanahhoz a célhoz. Igen, az utaknak értelmük van. De ezt csak utolsó pillanatban értjük meg, közvetlenül a cél előtt.” (Márai Sándor)

Az első beszélgető partneremmel – aki a Tescoba jár vásárolni – szinte nap mint nap találkozhat, hiszen Szabóné Pap Melittát mindig ott láthatjuk vagy éppen a hangosbemondóban hallhatjuk a hangját, ahogy a vásárlókat tájékoztatja a különböző akciókról. Éppen ezért nehéz is volt vele egyeztetni, hogy mikor beszélgethetünk, mert munkaidőn túl is sok idejét a Tescoban tölti. Melitta így kezdte a beszélgetést:

Az általános iskola elvégzése után Szolnokon a Versegly Ferenc Gimnázium orosz tagozatán érettségiztem. Tulajdonképpen én így 14 éves korom óta eljáró vagyok, hol Szolnok, hol Jászberény irányába. Érettségi után az Állami Biztosítónál, majd később az ÁB-AEGON Biztosítónál dolgoztam személybiztosítási ügyintézőként, majd Jászberényben a Rossmann drogériában eladó-pénztárosi munkakörben, később pedig egy légtisztító berendezéseket forgalmazó KFT-nél, mint ügyintéző.

Hogy kerültél mégis a Tescoba?

2008. decemberében a Cetelem Bank alkalmazásában a Tescoban kezdtem dolgozni mint hitelügyintéző. Az év végével – bármennyire is sikeres és keresett volt a vásárlókártya, a személyi kölcsön és az áruhitel, melyeket nálunk lehetett igényelni – a munkahelyem megszűnt. 2009 áprilisában sikerült elhelyezkednem a Tescoban pénztárosként, majd árellenőr (itt az volt a feladatom, hogy az árváltozásokat, árakat ellenőriztük, amik itt a Tescoban éjfélkor változnak – így sajnos ez éjszakai műszakot jelentett), később pedig vevőszolgálati pultos lettem. 2011 februárja óta vevőszolgálati csoportvezető vagyok. A pénztárosok munkáját irányítom, támogatom, segítem. Komoly figyelmet követelő munka, néha a 8 óra nem is elég, hogy valamennyi feladatomat elvégezzem, hiszen mindig történik valami nem várt esemény. Konkrétan a munkakörömhöz tartoznak a következő dolgok: Ha a pénztárnál pl. egy vásárló valamilyen oknál fogva (kinn hagyta a pénztárcáját a kocsiban vagy a bankkártyáját valamilyen nem fogadja el a gép) nem tud fizetni, átírnítjuk a vevőszolgálati pulthoz, hogy ne tartsa fel a sort és ott intézzük tovább az ügyét. Sokszor előfordul az is, hogy nincs vonalkód a különböző termékeken, így a pénztárosok akkor is hívnak és bediktálom nekik. Figyelni kell a kasszában a napi szükséges váltópénzt, azt elkészíteni, kivinni. Mi tartjuk számon a pénztárosok, vevőszolgálati pultosok szüne-

teltetését is, akár be is állunk helyettük. A diákmunkások kasszáját a kezdetkor és a záraskor le kell számolni, ill. erről jegyzőkönyvet készíteni. Azonkívül villámtréningeket tartunk a pénztárosoknak az aktuális akciókról, kuponokról.

Nem olyan rég működik az önkiszolgáló kassza a Tescoban is. Szerinted jó ez? Használják a vásárlók ezt a formát?

Aki tényleg csak minimális dolgokért ugrik be a Tescoba, annak nagyon jó. Gyors és sokan keresik. Érdekes, hogy nemcsak a fiatalabb korosztály, hanem az idősebbek is kedvelik. Ugyanúgy lehet fizetni készpénzzel, bankkártyával és kuponokkal, mint a más pénztáraknál.

Gyakran lehet veled találkozni a Tescoban, akár délelőtt, akár délután vagy este is...biztos fárasztó. Szeretted ezt a munkát?

Igen, nagyon szeretem a munkámat, mert remek kollégáim vannak, akikkel mindenben számíthatunk egymásra, jól tudunk együtt dolgozni.

Van-e mégis valamilyen munkarend, ami szerint dolgozol? Mivel jársz dolgozni és esetleg van-e összeszokott társaság, akikkel együtt utazol?

Legtöbbször délelőtti vagyok (szerencsére ez a munka nem jár éjszakai műszakkal) de olyan is van, amikor egy köztes munkarend szerint dolgozom (ilyenkor a kezdés későbbre esik, és így a munka befejezése is). Hétvégén az egyik napom szabad, ünnepnapokon pedig pl. (mivel nekem vannak gyermekeim) karácsonykor nem dolgozom, de szilveszterkor igen. A munkabeosztást mindig 1 hónapra előre elkészítik, ha valakinek van valamilyen problémája, természetesen rugalmasan kezelik. Vonattal járok be a munkahelyemre. A vonaton reggelenként már összeszokott kis csapatom van, jókat fecsegünk, s máris megérkezünk Jászberénybe. Számomra nem probléma a bejárás, egyrészt mert óránként indul a vonat – évekkal ezelőtt azért nem volt ilyen jó a menetrend – másrészt pedig az a szűk 20 perc, mire a vonat Jászberénybe vagy hazaér, éppen elegendő arra, hogy kicsit megpihenjek, kikapcsoljak, s aztán kezdődhet az otthoni, az úgynevezett második műszak.

A munkád miatt hogyan tudod összeegyeztetni az otthoni teendőket?

A munka és az eljárás mellett természetesen jut időm a családomra és az otthoni munkámra is, melyben nagy segítségemre van anyukám, aki szívesen vigyázott a lányokra – apósommal együtt – míg kicsik voltak, s a mai napig fárad-

hatalatlanul süt-főz, amikor csak kell az egész családnak. Így a férjem és én is nyugodtan mehattunk dolgozni, mert tudtuk, a gyerekekre mindig vigyáz valaki. A lányok mára már megnőttek, Fruzsina 17 éves múlt, Szolnokra a Verseyhy Ferenc Gimnázium 11. A osztályába jár, kedvenc tantárgyai a biológia – melyet Rigóné Erzsike szeretett meg vele – és a kémia. Dorottya 5. osztályos, a természetismeret és az angol tantárgyak érdeklik leginkább, de szívesen jár kézilabdázni is.

Ha jut idő a munka és az otthoni teendők mellett, mi az, amit szívesen csinálsz?

Ha van egy kis szabadidőm, szívesen nézek tv-t, krimiket és a családi filmeket szeretem.

Másik beszélgetőpartneremmel szintén többször találkozhattunk már, amikor az iskolában volt valamilyen bál, ahol nagy segítségünkre volt, mert az italok kiszállításáról ő gondoskodott. Szintén nehéz volt elérni, hiszen Pócsai István sokszor van távol itthonról, az utakat rója. Pisti így kezdte a beszélgetést:

Az általános iskolai tanulmányaim befejezése után Szolnokra a Pálffy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskolába jártam. 1992-ben érettségiztem, majd 1993-ban finommechanikai és automatizálási technikus képesítést szereztem. A katonai szolgálat után vállalkozóként egy ital nagykereskedéssel foglalkozó jászberényi cégnél dolgoztam 1995-től 2009-ig. Itt italszállítást végeztem több autóval, Pest, Heves és Jász-Nagykun-Szolnok megye településeire.

Jelenleg hol dolgozol, és mivel foglalkozol?

2009. óta nemzetközi áru fuvarozással foglalkozom, szintén vállalkozóként. 2 autóval dolgozom, az egyikkel én járok, a másikkal Tóth Tamás. Mind a kettő autóm 3,5 tonnás, zárt ill. ponyvás. Az Európai Unió országain belül szállítok. Főleg Olaszország, Franciaország, Németország az úti célom, de már jártam más országok nagyobb városaiban is, mint pl. Lisszabon, Madrid, Barcelona. Egy utat, volt hogy 3-4 nap alatt megjártam, de a leghosszabb egy hétig tartott.

Milyen árut szállítasz, lehet-e tudni előre, hogy mikor indulsz, mikor jössz? Egyáltalán ki és hogyan szervezi ezeket az utakat?

Egy speditőr intézi a szállítást, telefonon hív, hogy egy adott időpontban legyen ezen és ezen a helyen. Megadja a pontos címet, ahol az árut fel kell vennem, ill. azt is elmondja, hogy mikorra kell az adott helyen lepakolnom. Sokszor nem is tudom, hogy mit viszek, mert úgy be van csomagolva. De vittem már pl. orvosi székeket, távirányítókat, autóalkatrészeket, vagy visszarúként a Váci utcába hoztam márkás ruhákat. A visszaútról az esetek 80%-ban az elinduláskor még nem tudok semmit, az menetközben derül ki vagy odakinn, hogy honnan és hová kell hoznom az árut.

Van-e olyan, hogy valamelyik munkát nem szívesen vagy egyáltalán nem vállalsz el?

Természetesen, hiszen nem mindegy nekem sem – a mostani üzemanyag árak miatt – hogy hová megyek és milyen feltételekkel. Volt már olyan, hogy nekem sem érte meg az a fuvar és visszautasítottam... aztán vártam a következőt.

Ha lenne itthon valamilyen munkahely, hazajönnél dolgozni?

Én nagyon szeretem a munkámat és a munkahelyemet is. Számomra nem teher és probléma az eljárás. Szívesen utazom, közel is van, sok új embert ismertem meg, az ügyesbajos dolgaimat is könnyebben el tudom intézni Jászberényben, ill. adott a hely is, ahol szinte mindent megkapok és bevásárolhatok. Tehát számomra ez így nagyon jó.

Kedves Melitta! Kívánom neked, hogy sokszor találkozzunk még a Tescoban és jusson időd otthon is mindenre, amit szeretnél. Köszönöm a beszélgetést.

Van-e olyan időszak, amikor esetleg több vagy kevesebb a munka?

Általában az augusztus „gyengébb” hónap, ilyenkor leállások vannak, de decemberre is jellemző ez a karácsony közeledtével, főleg az ünnepek után.

Ez a munka fárasztó lehet, hiszen nagy koncentrációt igényel a vezetés. Szeretted ezt a munkát ennek ellenére?

Igen, szeretem a munkámat. Előnye, hogy több országot is megismerhetek az útjaim során, nagyon szép tájakon utazom keresztül, némi bepillantást nyerhetek a különböző országok embereinek az életébe. A munkaidőm teljesen kötetlen, csak az áru felvételének, illetve a leadásának a határidejét kell betartani. Hátránya is van viszont, hogy keveset vagyok a családommal, illetve állandó készségben kell lennem, mert bármikor szólhatnak, és akkor azonnal indulnom kell. Volt már olyan, hogy 10 perc alatt kellett összehajtogatnom és indulnom Portugáliába.

Sokat és kiszámíthatatlanul vagy távol. Összeegyeztethető ez a családdal, hétköznapi teendőkkel, otthoni munkákkal?

A feleségemmel két gyermeket nevelünk, Patrícia 8 éves, idén kezdte a 2. osztályt, Patrik 4 éves, ő még óvodás. Elég nehezen viselik, hogy sokat vagyok távol. Amikor itthon vagyok, próbálom úgy beosztani az időmet, hogy a ház körüli munkákat el tudjam végezni, ill. a gyerekekkel is foglalkozzam.

Jut-e idő valami hobbira?

Hobbim kimondottan nincsen, de a Jászberény melletti Neszűrben van egy kis szőlőnk, amit a szabadidőmben művelek, ilyenkor a családom is velem tart.

Úgy érzem, hogy minden nehézsége ellenére te nagyon szeretted ezt a munkát. Dolgoznál esetleg más helyen, más munkakörben?

Nem szeretnék más munkakörben dolgozni, mert már megszoktam, hogy saját magam döntök. Szeretem a változatosságot, nem tudnék monoton munkát végezni. Nagyon szeretek vezetni, ami természetesen az alapja ennek a munkának, hiszen több ezer kilométert is le kell vezetnem 1-1 út során.

Kedves Pisti! Kívánom neked, hogy legyen még sok szép és balesetmentes utad! Köszönöm a beszélgetést!

Az én hobbim

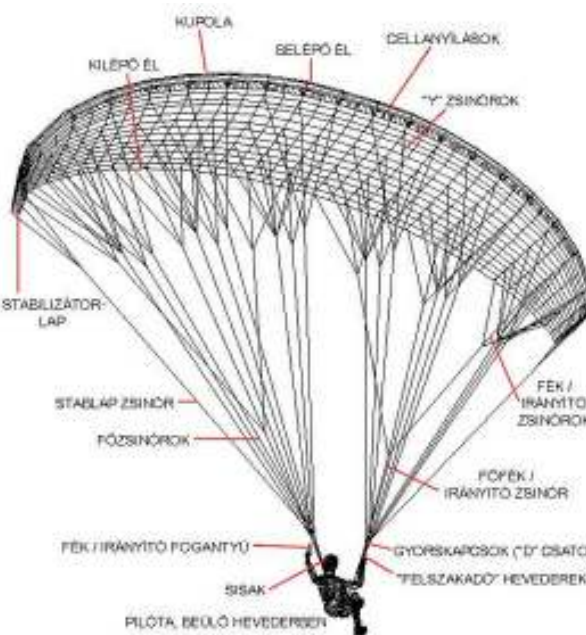
„A siklóernyőzés nem sport, hanem életforma”

nevem Makai Márton és a Hungaroringen rendezett első Formula 1-es futam évében születtem Jászberényben. Jászboldogházán laktam 21 évig, jelenleg Szolnokon élek, de barátaimmal tartom a kapcsolatot, akik egyben a segítőim is. Már gyerekként is vonzottak a repülők, forgószárnyasok, minden ami az égen mozgott. Ha már csak ezek hangját hallottam, a fejemet az ég felé fordítottam. Az elhatározás pár évvel ezelőtt fogalmazódott meg bennünk. Miért is írok többes számban? Egy jó cimborámmal, aki már megjárta az „ eget” azon gondolkodtunk, hogy milyen módon tudnánk mi is repülni, ami számunkra is elérhető és megfizethető. Végül is a *siklóernyőnél* lyukadtunk ki, ez az a repülő alkalmatosság, mely a legolcsóbb az összes repülés fajta közül és praktikus mivel összehajtható és kis helyen elfér. Bár az ehhez szükséges megfelelő felszállóhely egy hegy, mely alkalmassága a repüléshez függ a szél irányától és erősségétől. Így arra gondoltunk, mivel az Alföld szívében nem tornyosulnak hegyek, új koncepciót kell keresnünk. A megoldás: egy úgynevezett 'segédmotor', ami egy kétütemű motorból, légcsavarból, keretből, beülőből és hevederekből áll. Ez az egész szerkezet felszállás előtt és közben a pilóta vállát húzza, de repülés közben már a hozzá csatolt siklóernyő tartja. Ezzel a kombinációval (siklóernyő, segédmotor) már az Alföldön is tudok repülni, amit csak az időjárás és a szabadidő befolyásol. Visszatérve az ötlettársra, ő még nem élvezhette ezt a fajta szabadságot, a levegőben szállni, de még mindig ott motoszkál az agyában a gondolat és lehet hónapok múlva ő is csatlakozik. De kezdjük az elején, mik is ennek a sportnak a jogi és technikai feltételei. Az országban található néhány iskola, amik ilyen képzéssel foglalkoznak. Én is egy ilyen kerestem fel Budapesten. A vizsga két részre bontható: elméleti és gyakorlati részre, mely két további része: kis-

dombos és magas startokból, repülésekből áll. Ekkor siklóernyő növendék II. leszel, aki oktatója iránymutatása alapján, nem turbulens időben, magassági korlátozás nélkül gyakorló repüléseket, oktató jelenlétében középfokú gyakorlati repüléseket végezhet. Bizonyos repült óra után 'B' vizsgát lehet tenni, mely önálló repülésre jogosít és ezek megléte után következik egy hátimotoros tanfolyam. Ezeket a tanfolyamokon megismertetik a repülés fontosabb fizikai törvényszerűségeit (aerodinamika), a felszerelést és annak helyes használatát, a repülésmeteorológia alapjait, valamint a repülés technikai mozzanatait, és amennyire lehetséges a 'vészhelyzetekre' is felkészítenek.

Saját felszereléssel írom a köröket az égen ami Nova X-Act ernyőből és egy Simonini Mini 2 plus (202cc, 26Le) motorból áll amin egy 130 cm átmérőjű légcavar található. Ez az ernyő tulajdonképpen gyalogernyő, de motoros heveder van rajta és így alkalmassá teszi a paramotoros repüléshez. Használható 'mentőernyő' is a biztonság érzés növeléséhez, de alapvetően biztonságos sport, persze ha betartja az ember a szabályokat. Sajnos nagyon könnyű eltörni egy légcavart, ami nem olcsó mulatság, de pótolható.

Annak ellenére, hogy alig ismerik és kevesen művelik, sokan érdeklődve tekintenek az égre, mikor siklóernyősként fölöttük körözk. Számomra megszűnnek fent a jelzőtáblák, a kereszteződések, a burkolat-felfestések és általában az ilyesfajta szabályok, szabadon fordulhatok. Ha kiszemelek egy nekem tetsző pontot, bármikor irányt változtathatok és közelebből is megtekinthetem, hiszen odafentről nagyobb rálátásom van mindenre. Nem szabad elfelejtenem arról sem, hogy odafentről mindent egységesen lehet látni, gyakran jól ismert területek nehezen felismerhetők. Másik érdekesség, hogy a repüléshez még nyáron is fel kell öltözni, hisz fent mindig fúj a szél, és fokozatosan hűl a levegő. Végezetül nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a madaraktól van még mit tanulni.

KÖZSÉGI SPORTÉLET

Immár évek óta hagyománya van annak, hogy minden év novemberében kerül megrendezésre a Sportbál!

Ez a bál azért volt különleges számunkra, mert ebben az évben ünnepeljük a Jászboldogházi Sportegyesület megalakulásának 50. évfordulóját!

Erre az alkalomra szerettünk volna színes műsorral kedveskedni vendégeinknek, hogy emlékeztessé tegyük a Sportegyesület születésnapját mindenkinek.

A bál november 12-én került megrendezésre, este 19.00-kor kezdődött.

Az ünnepi köszöntő után, melyet Bodor Máté egyesületünk elnöke és Szücs Lajos polgármester mondott következők a műsorok, melyekkel szeretnénk volna szórakoztatni vendégeinket.

Elsőként a boldogházi általános iskolások léptek fel, ők három táncot is előadtak, ezután következett az Árvalányhaj néptáncsoport, a sort pedig az újszászi Sparkling Diamonds táncsoport zárta.

A pohárköszöntő után következett a vacsora, birka- és sertéspörköltet fogyaszthattak vendégeink. 22.00-kor lépett színpadra a bál sztárvendége, Kasza Tibor énekes, kinek műsorát nagy ovációval fogadta a vendégsereg. Éjfélkor tombolahúzás színesítette a programot sok értékes nyerménnyel, ezúttal is gratulálunk a nyerteseknek. A kitartó vendégek hajnali 5 óráig mulathattak, melyhez a zenét a Pezsgő zenekar szolgáltatta.

A bál mellett hagyománnyá vált az is, hogy ezen az estén díjazzuk labdarúgó csapataink kiválóságait. A következő díjak kerültek kiosztásra:

az év kapusa 2011 – Almási Ferenc

az év gólkirálya 2011 – Szaszko Martin

az év ifjúsági játékosa 2011 – Káposztás Dávid

az év serdülő játékosa 2011 – Nagy Márk

az év U-13-as játékosa 2011 – Racs Tamás

az év Boldogházi játékosa 2011 – Gömöri Bálint

Küldöndijban részesült még Szücs István ifjúsági és Kisnémet Ferenc felnőtt játékosunk.

Összegezve kijelenthetjük, hogy egy sikeres, jó hangulatú Sportbálon vagyunk túl, amely a hagyományosan kiváló báli hangulat mellett minden évben segíti az egyesület talpon maradását az egyre nehezebb időben.

Szeretnénk megköszönni mindazoknak a munkáját, segítségét és felajánlását, akik segítettek a bál megszervezésében, megrendezésében és

együttal a Jászboldogházi Sportegyesület fennmaradásában.

Köszönetünket fejezzük ki főbb támogatóinknak: a Községi Önkormányzatnak, az Aranykalász TSZ-nek, az általános iskola dolgozóinak, tanárainak, az iskolakonyha dolgozóinak, az Öregfiúk csapatának, Gömöri Mihálynénak, a Balázs Boltnak, a Takarékszövetkezet munkatársainak, Gaál Ferencnek, Szarvák Miklósnak, Mizsei Lászlónak, Pap Bélának és Pap Bélánénak, Konkoly Bélának és Konkoly Bélánénak, Sas Jánosnak és nejének, Nagy Lászlónak, Dr. Fehérvári Máriának és Kocza Tibornak, a büféseknek, a mosogatóknak, Szöllősi Bélának, Németh Csabának, Túróczi Bélának és családjának, Szücs Lajos polgármesternek, Zrupkó Ferencnének, Mizsei Tamásnak, a polgárőrségnek, Balogh Györgynek, Fecske Jánosnak, a szülőknek, a gyerekeknek, a tombola felajánlóknak és mindenkinek, aki segített a bál megrendezésében!

A Sportbál után még voltak mérkőzések csapatainknak, így az eredményekről később számolunk be az olvasóknak. egy fontos hír még a cikk végére, hogy ebben az évben is lesz teremlabdarúgó bajnokság, amely 2011. december 10-én kezdődik, ahová várjuk a sportszerető embereket!

Végezetül álljon itt idézet, amely a Sportbálon is látható volt és amely mindent elárul szeretett labdarúgásunkról!

„Vannak, akik azt hiszik a futball olyannyira fontos, hogy úgyszólván élet-halál kérdése. Mindig elszomorít, ha ilyen véleményt hallok.

Biztosíthatok mindenkit: a futball sokkal, de sokkal fontosabb!”

Bodor Máté

Fotók: Babinyecz J.

Karate hírek

Korcsoportos Magyar Bajnokság 2011

A Yakuzák SE. 20 éves fennállásának legeredményesebb versenyét tudhatja maga mögött a mai napon. Az ez évi **Korcsoportos Magyar Bajnokság**, ami ebben a kategóriában a legnagyobb, legfontosabb verseny minden évben, szinte felfoghatatlan eredményességgel zárult.

A versenyen igen népes mezőny gyűlt össze, hiszen több mint 300-an léptek a tatamira. Egyesületünk 28 versenyzőt indított a megmérettetésen, és ebből 18-an éremmel érkeztek haza. A hazaúton sensei Agócs interjút adott a TRIÓ rádióban ahol saját bevallása szerint is „csak pislogok az eredmények láttán”

Idén a Yakuzák SE. 5 magyar bajnokot, 8 ezüstérmest és 5 bronzérmes versenyzőt hozott haza. Valamint egy legharcosabb női versenyzői különdíjat. A jászboldogházi dojoból 13-an neveztek a versenyre és ebből 7-en éremmel tértek haza.

Jászboldogháza két Magyar Bajnoka **Kerekes Réka** és **Mézes Pisti**.

Rékának az Európa Kupa győzelem után szinte „kötelező” volt egy jó helyezés. Szép bunyókkal menetelt a döntőig, ahol szokásos módon Szabó Lidi klubtársa várta (akitől szintén hasonló eredményességet reméltünk), a másik ágról bejutva várta a döntőt és a „visszavágót” az Európa Kupa-n elszenvedett vereségért. A forgatókönyv most sem változott Réka és az egy pont különbség döntött az arany és ezüst érmek sorsáról ismét Réka javára.

„..... jó látni ahogy a két lány egyre komolyabban veszi a versenyzést és fejben is sokat fejlődnek szinte versenyről versenyre. Gyakorlatilag súly és korcsoportjuk meghatározó versenyzőivé váltak, hiszen ebben az évben minden versenyen dobogó álltak.”

Mézes Pistiben az eredmény már rég óta benne volt, de a mai teljesítménye minket is meglepett. Nem azért mert nem vártuk tőle, hanem mert olyan minőségű küzdelmeket vívott mind technikai mind pedig fizikai oldalon, hogy csak „pislogunk”. Pisti az edzésen tanult szinte teljes technikai repertoárt bemutatta a versenyen és inkább több, mint kevesebb sikerrel. Második küzdelmét emelném ki, mert ebben a kor és súlycsoportban nagyon ritka, hiszen az ütő

Mézes Pisti

Kerekes Réka

Szabó Lidi

Borsányi Bogi

Ficzere Roli

és rúgó erejük még kicsi, de Pistinek sikerült ellenfelét ponthátrányból legyőznie egy chudan (gyomor magasság) technikával KO-ra leütötte testpajzson keresztül, ami után ellenfele nem folytatta a küzdelmet. A döntő is kellően szorosra sikeredett, hiszen itt csak hosszabbításban tudott diadalmaszkodni Pisti, ezért is ennyire értékes ez az eredmény.

Zana Zoli tavaly igazolt hozzánk egy másik klubból. A sok munka és a kemény felkészülés meghozta az eredményt. Zoli a Yakuzák SE színeiben először állhatott dobogóra. Ezen a versenyen ugyanis szép küzdelmekkel a dobogó harmadik fokára küzdötte fel magát.

Borsányi Bogi versenyről versenyre egyre elszántabban küzd. Az utóbbi edzéseken gyakorolt technikákból is tudott már beépíteni a küzdelmébe. A támadószándék még várat magára Boginál de a védésből visszatámadás, kontra - tempó technikákra nagyon ráértett az utóbbi versenyeken. Most is nagyon jól küzdött ami Őt is a dobogó harmadik fokáig vitte.

Szalóki Laura súlycsoportjában körmérkőzések voltak, sajnos első küzdelmét a későbbi aranyérmessel vívta és alul maradt, amit azonban gyorsan feldolgozott és a továbbiakban ugyan még kissé görcsösen de már jobban bunyózott. Összességében a dobogó második fokára küzdötte fel magát, ami szép eredménynek számít a mezőnyben.

Ficzere Roli küzdő stílusa az utóbbi versenyeken sokat változott, javult. Eddig is nagyon ponterős volt de most a védekezés is megjelent a küzdelmeiben. A fejrúgások ellen még nehézkesen védekezik és a lehetőséget megadja az ellenfeleinek, de a test magasságú rúgásokat és ütéseket szépen védte. Sokat fejlesztettük Rolandnál a védekezést és ennek az eredménye egy harmadik helyezés lett a versenyen.

Összességében Kerekes Réka és Mézes Pisti I. helyezettek. Szabó Lidi, Szalóki Laura II. helyezettek.

Borsányi Bogi, Ficzere Roli és Zana Zoli III. helyezettek lettek a versenyen.

A versenyen indultak még: Nyerges Letícia, Szabó Máté, Kövér Janika, Borsányi Gerő, Racs Tomi és Bajor Ricsi

Gyermek serdülő Európa Kupa - Dunaszerdahely

2011.11.4-5-én került megrendezésre Dunaszerdahelyen Szlovákiában a gyermek serdülő Európa Kupa. Ezen a versenyen a Yakuzák SE. 11 versenyzővel képviselte magát, melyből 6-an a jászboldogházi dojo tagjai. A versenyen 4 ország (Magyarország, Lengyelország, Csehország és Szlovákia) több mint 160 versenyzője vett részt.

A verseny jól szervezett, hangulatos rendezvény volt. Minden versenyzőnknek ez volt az első nemzetközi versenye, így kellőképpen érződött rajtuk az izgalom, amit ugyanakkor már egyre jobban kezelnek. A szlovákiai versenyzők hasonlóan a tarjáni versenyhez most is remek formában voltak, de a lengyel és cseh versenyzők is nemzetközi színvonalat képviseltek.

Versenyzőinknek nem volt könnyű dolguk. Az eredményekért keményen meg kellett küzdeni. Éppen ezért is külön öröm számunkra, hogy ilyen szép eredményekkel térhettünk haza hiszen: A Yakuzák SE. két Európa Kupa győztesrel tért haza. Mező Liliána és Kerekes Réka megnyerték súlycsoportjukat és ezzel megérdemelték a dobogó legfelső fokára. Szabó Lidit csak Réka tudta megállítani és kettejük csatájában most 1 ponttal Réka bizonyult jobbnak. Ugyanakkor edzői szemmel a legfontosabb, hogy mindketten magabiztos fölényrel megverték súlycsoportbeli riválisukat, akitől eddig mindig kikaptak.

Bemelegítő gyakorlatok

Ebben a súlycsoportban így Szabó Lidi a II. helyezést érte el szép látvány volt a dobogó. Borsányi Bogi sérült keze ellenére szépen küzdött. Folyamatosan kéztechnikákkal vitt be találatokat amik egészen a dobogó 3. fokáig vitték Bogit, ami a bronz érmet és egy újabb helyezést jelentett számunkra.

Kövér Janika első küzdelmében nagyon elszántan bunyózott, végig támadott és meg is nyerte küzdelmét. A második küzdelmében gyakorlatilag egy teljesen hasonló stílusú versenyzővel került össze. Az első menet pont nélkül zárult. A második menetben sajnos Janika taktikai hibát vétett és két szabálytalanságot is elkövetve (ez két pont az ellenfélnek) elvesztette a küzdelmet.

Zana Zoli egy nagyon rámenős, nem szépen, de hatásosan küzdő ellenféllel került össze. A megoldást az ellenfél stílusára tudta, de sajnos még nem sikerült neki a tatamin is kivitelezni a gyors levédés - visszatámadást így ő is kiesett.

Borsányi Gergő egy agilis szlovákiai versenyzővel kezdett. Mindketten a lábtechnikákra fektették a hangsúlyt, Gergő ügyesen sokkal taktikusabb és technikailag fölényben bunyózott de sajnos egy 20 másodperces ciklusra "lefagyott", ellenfele elhúzott két ponttal amit a végén már Gergő nem tudott behozni így nem jutott tovább.

A helyezettek: jobbról Borsányi B., Szabó L., Kerekes R.

Yakuzák SE

Házasságkötés:

Kövér Annamária - Menyhárt József

Újszülött

Sas Norina (Kormos Szilvia - Sas Zoltán)

Búcsúzunk

Káposztás Istvánné	(1935-2011)
Somogyi Zoltánné	(1945-2011)
Klinkó Istvánné	(1913-2011)
Balogh Béla	(1935-2011)
Versegi István	(1940-2011)
Mizsei Károly	(1924-2011)

Digitális írástudás fejlesztése az eMagyarország Pontokon Jászboldogházától, Ártándig”

2011. októberében az eMagyarország Centrum a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal közösen ismét pályázatot írt ki ePontok és eTanácsadók részére. Örömmel jelenthetjük be, hogy 2011. novemberétől újra Jászboldogháza lett Jász-Nagykun-Szolnok megye és már Hajdú-Bihar megye területi eMagyarország központja is. Mivel a két megyét összevonták ebben a programban, így már sokkal nagyobb jelentősége van, hogy ismét nagyvárosokat előzött be Jászboldogháza sikeres pályázata. A tevékenység megyei feladatok ellátására/ koordinációjára, képzések szervezésére, ismeretterjesztő órák megtartására, PR-marketingre, vidékfejlesztésre, helyszíni látogatásokra, szociológiai hatástanulmány vizsgálatára vonatkozik. A felsőoktatási rendszer is helyzetbe kerül a két megyében, hiszen a Szent István Egyetem Jászberényi Campusán, a Szolnoki Főiskolán, és a Debreceni Egyetemen is tartunk előadásokat "Videkfejlesztés- digitális írástudás terjesztés" címmel a közeljövőben.

De mik is ezek, az eMagyarország Pontok. Ha szeretnénk definiálni, akkor azt mondhatjuk, hogy nyilvános digitális internetes hozzáférési pontok, általában önkormányzati intézményekben, amelyek a lakosság elektronikus segítségnyújtására jöttek létre. Közel 2000 ePont működik országosan.

Kezdetek: 2004-ben hozta létre az Informatika és Hírközlési Minisztérium a programot, a cél a „hozzáférést mindenkinek”, ekkor még kevés háztartásban száguldott szélesávú internet, a cél a települések ellátása volt infrastruktúrával, közháló-közzettel, amelyet a lakos térítésmentesen, vagy jelképes összegért vehetett igénybe. Rengeteg fiatal közösség alakult országszerte, kortárs közösségi színterek lettek az ePontok. A következő lépés a „hozzáférést mindenkinek”, 939 eTanácsadót képezett ki a rendszer- gróf Klebersberg Kunó kultuszminiszter vidékfejlesztő eszméit képviselő „XXI. századi néptanítók” ezek a dolgozók. Lakossági képzések lebonyolítása, digitális írástudás elterjesztése volt a cél. A jelenlegi lépés a „hálózatot építünk” mottó, ezzel

együtt bennünket is tovább képez a minisztérium, szombati napokon indul a közeljövőben az agrár eTanácsadó felsőfokú szakképzés. A cél, hogy a vidéki területeken előforduló, elektronikus ügyintézési folyamathoz értő, segítő szakember legyen a végeken, aki térségi inkubátor szerepet tölt be.

Miért éppen Jászboldogháza?

2004-óta, a kezdetektől vagyunk a rendszer tagjai, tavaly minta ePont lettünk, melyből az országban 4 települést támogattak. Második alkalommal Jász-Nagykun-Szolnok megye, első alkalommal Hajdú-Bihar megye területi eMagyarország Pontja lettünk az idén, melyet minden évben pályáznunk kellett. A budapesti centrum elmondása szerint befolyásolta a sikeres projektünket a több éves közös háttérmunka, a rendelkezésre álló hálózati tőke, valamint a felsőoktatásban szerzett vidékfejlesztői és oktatói tapasztalat.

A program jelentősége a közeljövőben fog igazán nagy hangsúlyt kapni, amikor a kistélepülések lakói az önkormányzati rendszer átalakulásával egy új helyzetbe kerülnek. A különböző ügyek egy részével vagy a területileg illetékes kormányhivatalhoz, vagy a megmaradó helyi önkormányzathoz, vagy az ePontokhoz fordulhatnak. A kistélepülések közigazgatási ellátási rendszere átalakulóban van, amelyre a helyi digitális ügyintézési pontok erősítésével próbálja a kormányzat felkészíteni a lakosokat, és így nem teljesen elengedni a segítő kezét.

Jelenleg egy lakosság számára ingyenes, digitális írástudás fejlesztéssel kapcsolatos képzés folyik, amelyre még lehet jelentkezni. 57-460-011, e-pont@jaszboldoghaza.hu „internetes ügyintézésben otthon, az eMagyarország Ponton...”

Polgármesteri Hivatal- eMagyarország Pont

Ifj. Pap Béla -
JNSZ és Hajdú-Bihar megyei területi eMagyarország
Pont vezető

Újra térítésmentes alapfokú számítástechnikai képzés az ePontban

Várjuk olyan érdeklődők jelentkezését, akik még teljesen járatlanok az internet és a számítógép világában, és azokat is, akik úgy érzik még szükségük van némi segítségnyújtásra az alapvető feladatok elvégzéséhez.

Bővebb információ:

Polgármesteri Hivatal, ifj. Pap Béla - eMagyarország Pont (földszint)

Dalmadi Nándorné (emelet)

Telefon: 57/460-011

Email: e-pont@jaszboldoghaza.hu

Ady Endre: Karácsony

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vénék,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sügna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Advent idején a mi kis közösségünket is a készülődés öröme, az ünnepre hangolódás hatja át. Ilyenkor nyüzsgőbbé válnak a téli utcák, megelevenedik a falu.

Vannak, akik csomagokkal a kezükben igyekeznek haza, mások éppen fenyőfát választanak. Vannak, akik a virágbolt adventi díszait nézegetik, tervezgetve az ünnepi asztal díszítését, mások a kertjüket teszik szebbé egy-egy fenyőfűzérrel. Mindenki készülődik.

Ilyenkor lassabban sétálunk el a Szent Vendel park mellett, gyönyörködve a feldíszített fákban, bokrokban.

Szívesen sétálunk el a tsz adventi kertjéhez is, ahol szinte megelevenednek előttünk a fényfüzérekből alkotott mesefigurák.

Más az egész falunk – a feldíszített utcák, üzletek, iskolai tantermek – hangulata.

A karácsony közeledte mindannyiunk szívét melengeti.

Jó így készülni az ünnepre.

Jó érezni —Ady Endre szavaival— „az én kedves kis falumban minden szívben csak szeretet lakik máma”.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok szülőfalum lakóinak, a Boldogházáról elszármazottaknak, minden kedves Olvasónknak áldott, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és békés, szép új esztendőt.

Konkoly Béláné
szerkesztő

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők: **dr. Fehérváry Mária**
Bóta Mízsei Ilona
Tóthné Simon Aranka
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Öregfiúk teremfoci torna

Alapítványi bál

Motoros találkozó

Március 15-i ünnepség

Elsőáldozás

Civil nap

2011

Faluszépítés

Elszármazottak találkozója

Sportbál- Kasza Tibivel

Emlékhely avatás

Mikulás ünnepség a legkisebbeknek

és a nagyoknak